

SK

SK

SK

EURÓPSKA KOMISIA

Brusel, 21.12.2010
KOM(2010) 781 v konečnom znení

2010/0377 (COD)

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

o riadení nebezpečnosti nebezpečných látok vedúcej k vzniku veľkých havárií

SEK(2010) 1590 v konečnom znení

SEK(2010) 1591 v konečnom znení

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

Dôvody a ciele návrhu

Cieľom smernice 96/82/ES o kontrole nebezpečenstiev veľkých havárií s prítomnosťou nebezpečných látok (ďalej len „smernica Seveso II“) je predchádzať veľkým haváriám s prítomnosťou veľkých množstiev nebezpečných látok (alebo ich zmesí) uvedených v prílohe I k uvedenej smernici a obmedziť následky takýchto havárií pre ľudí a životné prostredie. Prístup k úrovni kontrol je viacúrovňový a čím väčšie je množstvo látok, tým prísnejšie sú pravidlá.

Túto smernicu je potrebné zmeniť a doplniť v dôsledku zmien systému EÚ na klasifikáciu nebezpečných látok, na ktorý sa odkazuje v smernici. Na základe toho sa v roku 2008 rozhodlo, že sa uskutoční rozsiahlejšie preskúmanie smernice, pretože jej základná štruktúra a hlavné požiadavky zostali od jej prijatia v podstate nezmenené. Aj keď preskúmanie ukázalo, že existujúce ustanovenia celkovo plnia svoj účel a nevyžadujú sa väčšie zmeny, určilo sa niekoľko oblastí, v ktorých by boli vhodné obmedzené zmeny a doplnenia s cieľom objasniť a aktualizovať určité ustanovenia a zlepšiť vykonávanie a vykonateľnosť a zároveň zachovať alebo mierne zvýšiť úroveň ochrany zdravia a životného prostredia.

Účelom návrhu je riešiť tieto otázky.

Všeobecný kontext

Priemyselné havárie s prítomnosťou nebezpečných látok majú často veľmi vážne následky. Niektoré dobre známe veľké havárie ako Seveso, Bhopal, Schweizerhalle, Enschede, Toulouse a Buncefield si vyžiadali mnoho životov a/alebo spôsobili škody na životnom prostredí až do výšky niekoľkých miliárd eur. Bezprostredne po týchto haváriách sa pozornosť na politickej úrovni zamerala na uznanie rizík a prijali sa primerané preventívne opatrenia na ochranu občanov a komunít.

Smernica Seveso II, ktorá sa vzťahuje asi na 10 000 podnikov v Európskej únii, pomohla znížiť pravdepodobnosť vzniku chemických havárií a ich následky. Napriek tomu pretrváva potreba zachovať existujúcu vysokú úroveň ochrany a pokiaľ možno ďalej ju zlepšiť.

Existujúce ustanovenia v oblasti návrhu

Súčasná ustanovenia sú ustanovenia zavedené smernicou Seveso II. Cieľom je tieto usmernenia revidovať.

Súlad s ostatnými politikami a cieľmi Únie

Hlavný dôvod revízie smernice Seveso II je zosúladiť jej prílohu I s nariadením (ES) č. 1272/2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí (ďalej len „nariadenie KOB“), ktorým sa mení a dopĺňa a zrušuje smernica 67/548/EHS a smernica 1999/45/ES, na ktoré sa v súčasnosti odkazuje v smernici Seveso II. Pravidlá nariadenia KOB nadobúdajú konečnú platnosť 1. júna 2015.

2. KONZULTÁCIE SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENIE VPLYVU

Konzultácie so zainteresovanými stranami

Počas procesu preskúmania v priebehu posledných dvoch rokov sa uskutočnili konzultácie so zainteresovanými stranami (jednotlivými spoločnosťami, priemyselnými združeniami, mimovládnyimi organizáciami, príslušnými orgánmi členských štátov) viacerými spôsobmi vrátane webových dotazníkov dostupných pre všetky zainteresované strany, konzultácií s príslušnými orgánmi v členských štátoch prostredníctvom pravidelných zasadnutí výboru príslušných orgánov (VPO) a súvisiacich seminárov, v súvislosti so zosúladením prílohy I prostredníctvom technickej pracovnej skupiny viacerých zainteresovaných strán zloženej z expertov z členských štátov, z oblasti priemyslu a environmentálnych MVO (technická správa tejto skupiny je dostupná na webovej stránke GR pre životné prostredie) a konzultačného stretnutia zainteresovaných strán, ktoré sa uskutočnilo 9. novembra 2009 v Bruseli a na ktorom sa zúčastnilo približne 60 zástupcov vnútroštátneho a európskeho priemyslu a environmentálnych MVO, ako aj jednotlivých spoločností a po ktorom Komisia prijala asi päťdesiat písomných príspevkov.

Dospelo sa k všeobecnej dohode, že nie sú potrebné žiadne väčšie zmeny smernice. Zainteresované strany v zásade prejavili širokú podporu ďalšieho objasnenia a aktualizácie ustanovení, aj keď sa ich názory v konkrétnych otázkach líšili.

Ďalšie podrobnosti je možné nájsť v posúdení vplyvu a na webovej stránke GR pre životné prostredie: <http://ec.europa.eu/environment/seveso/review.htm>.

Získavanie a využívanie expertízy

Súčasťou procesu preskúmania boli viaceré štúdie, ktoré realizovali externí dodávatelia. Boli medzi nimi dve štúdie, ktoré sa týkali posúdenia účinnosti smernice, a dve podporné štúdie k posúdeniu vplyvu, ktoré sa týkali hospodárskych, sociálnych a environmentálnych vplyvov jednotlivých politických možností.

Zohľadnili sa aj zistenia trojročných správ členských štátov o vykonávaní smernice.

Ďalšie podrobnosti možno nájsť v posúdení vplyvu a na webovej stránke GR pre životné prostredie: <http://ec.europa.eu/environment/seveso/review.htm>.

Posúdenie vplyvu

Hlavné problémy, ktoré sa riešili v rámci posúdenia vplyvu, sa týkali zosúladenia prílohy I s nariadením KOB a vplyvu na rozsah pôsobnosti smernice, ktorý bol kľúčovou otázkou. S touto otázkou súviseli prípadné ďalšie technické zmeny a doplnenia prílohy I a postupy na prispôbenie prílohy I v budúcnosti. Ďalšie otázky sa týkali informácií pre verejnosť, systémov riadenia informácií a územného plánovania, pričom z doterajších skúseností s vykonávaním vyplýva, že v týchto oblastiach môže existovať určitý priestor na zlepšenie alebo nové požiadavky, ako aj ďalších podrobných ustanovení, ktoré by sa v určitých prípadoch mohli užitočne objasniť alebo aktualizovať, aby viac zodpovedali existujúcej praxi.

V posúdení vplyvu sa hodnotilo niekoľko politických možností s cieľom určiť nákladovo efektívny balík opatrení na riešenie týchto problémov. Na základe tohto

posúdenia Komisia navrhla niekoľko zmien a doplnení, pričom najdôležitejšie z nich sa uvádzajú ďalej v texte.

Pokiaľ ide o zosúladenie prílohy I, nie je možná jednoduchá zmena odkazov alebo konverzia na základe zásady jedna k jednej pôvodného systému klasifikácie na systém podľa nariadenia KOB, a to najmä preto, lebo pokiaľ ide o nebezpečnosť pre zdravie, kategórie nebezpečenstva „toxické“ a „veľmi toxické“ podľa pôvodnej klasifikácie nezodpovedajú novým kategóriám podľa nariadenia KOB „akútna toxicita“ 1 až 3, ktoré sa navyše delia na jednotlivé spôsoby expozície (orálne, dermálne a inhalačne). Ďalšiu komplikáciu spôsobuje skutočnosť, že neskoršia klasifikácia alebo zmena klasifikácie látky v rámci nariadenia KOB má automaticky vplyv na rozsah pôsobnosti právnych predpisov Seveso. Komisia navrhuje možnosť, ktorá okrem toho, že má veľmi obmedzený vplyv na rozsah pôsobnosti ako aj ostatné možnosti, zachováva vysokú úroveň ochrany s prihliadnutím na najpravdepodobnejšie a najvýznamnejšie spôsoby expozície v prípade veľkej havárie. Na riešenie situácií, ktoré časom vzniknú v dôsledku zosúladenia, keď sa do rozsahu pôsobnosti smernice zaradia/z rozsahu jej pôsobnosti vylúčia látky, ktoré vzhľadom na svoju nebezpečnosť môžu/nemôžu viesť k veľkej havárii, sa navrhuje balík opravných mechanizmov na prispôbenie prílohy I prostredníctvom delegovaných aktov.

Pokiaľ ide o informácie pre verejnosť atď., navrhuje sa zlepšiť úroveň a kvalitu informácií a spôsobu ich zberu, riadenia, sprístupňovania, aktualizácie a zdieľania účinným a efektívnym spôsobom. Tým sa dosiahne lepší súlad smernice s Aarhuským dohovorom o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia, aktualizujú sa jej postupy, aby sa v nich zohľadnil pokrok v oblasti systémov riadenia informácií, napríklad na internete, ale aj prebiehajúce snahy s cieľom zlepšiť účinnosť takýchto systémov ako spoločný systém environmentálnych informácií (SSEI) a smernica INSPIRE (2007/2/ES).

Zvyšné navrhované zmeny a doplnenia sú pomerne malé technické úpravy existujúcich ustanovení.

Zvažované potenciálne zmeny predstavujú celkovo mierne prispôbenie smernice a nemali by významný vplyv na úroveň ochrany ani na náklady súvisiace so smernicou. Náklady na tieto zmeny sú vo všeobecnosti v porovnaní s celkovými nákladmi týkajúcimi sa smernice nízke.

Posúdenie vplyvu sa predkladá spolu s týmto návrhom.

3. PRÁVNE PRVKY NÁVRHU

Zhrnutie navrhovaného opatrenia

Cieľom tohto návrhu je revidovať smernicu v záujme jej zosúladenia s nariadením KOB, ako aj objasniť, zlepšiť alebo doplniť určité ustanovenia, ktoré majú zabezpečiť lepšie a súdržnejšie vykonávanie a presadzovanie právnych predpisov s cieľom dosiahnuť vysokú úroveň ochrany a zároveň podľa možnosti zjednodušiť právne predpisy a znížiť administratívnu záťaž.

Právny základ

Hlavný cieľ smernice je ochrana životného prostredia. Tento návrh preto vychádza z článku 192 ods. 1 ZFEÚ.

Zásada subsidiarity

Zásada subsidiarity sa uplatňuje, pokiaľ návrh nepatrí do výlučnej právomoci Únie.

Ciele návrhu nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, pretože v smernici Seveso II sú stanovené ciele v oblasti prevencie a kontroly veľkých havárií v celej Európskej únii. Táto zásada sa v tomto návrhu zachováva. Mnohé veľké havárie môžu mať navyše cezhraničné účinky. Takéto havárie by mohli postihnúť všetky členské štáty, a preto musia prijať opatrenia, aby bolo možné znížiť riziká pre obyvateľstvo a životné prostredie v každom členskom štáte.

Ciele návrhu sa lepšie dosiahnu opatreniami na úrovni Spoločenstva, aby sa predišlo významne odlišným úrovniam ochrany v členských štátoch, najmä vzhľadom na možné narušenie hospodárskej súťaže, ku ktorému by mohlo dôjsť. V návrhu sa možnosť stanoviť podrobné prostriedky vykonávania, dodržiavania a presadzovania ponecháva príslušným orgánom.

Návrh je preto v súlade so zásadou subsidiarity.

Zásada proporcionality

Tento návrh je v súlade so zásadou proporcionality z týchto dôvodov: dodržiava prístup stanovenia cieľov smernice Seveso II, pričom členským štátom ponecháva dostatočnú flexibilitu, pokiaľ ide o určenie spôsobov dosiahnutia stanovených cieľov. Nové ustanovenia neprekračujú nevyhnutný rámec a zachováva sa doterajší primeraný prístup (úroveň riadenia podľa množstva nebezpečných látok prítomných v podniku).

Výber nástrojov

Navrhovaný nástroj je smernica. Vzhľadom na skutočnosť, že platnými právnymi predpismi sa stanovujú ciele Spoločenstva a zároveň sa výber opatrení na dosiahnutie súladu ponecháva členským štátom, je najvhodnejším nástrojom smernica. Na základe povahy a rozsahu zmien v porovnaní so súčasnou smernicou by nebola primeraná jej revízia vo forme pozmeňujúcej a doplňujúcej smernice alebo prepracovaného znenia. Z tohto dôvodu sa navrhuje nová smernica.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Návrh nemá vplyv na rozpočet Spoločenstva.

5. DODATOČNÉ INFORMÁCIE

Zjednodušenie

Niektoré prvky návrhu by mali pomôcť znížiť zbytočnú administratívnu záťaž, najmä podporou koordinovaných inšpekcií, väčšej integrácie informácií a procesných požiadaviek na úrovni členských štátov a zjednodušením a zefektívnením požiadaviek na predkladanie správ o vykonávaní prechodom na rozšírený systém zdieľaných informácií. Objasnením existujúcich ustanovení sa zároveň zlepší ich zrozumiteľnosť a zaručí väčšia právna istota.

Zrušenie platných právnych predpisov

Prijatie návrhu povedie k zrušeniu platnej smernice.

Tabuľka zhody

Vyžaduje sa, aby členské štáty oznámili Komisii znenie vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa transponuje smernica, a tabuľku zhody medzi uvedenými ustanoveniami a touto smernicou.

Európsky hospodársky priestor

Navrhovaný akt sa týka záležitosti EHP a mal by sa preto rozšíriť na Európsky hospodársky priestor.

Podrobné vysvetlenie návrhu

Ďalej v texte sa uvádzajú informácie o konkrétnych článkoch. Ak sa neuvádza inak, ustanovenia smernice 96/82/ES sú vo svojej podstate nezmenené.

Článok 1

V tomto článku sa stanovuje účel a ciele smernice.

Článok 2

V článku 2 sa vymedzuje rozsah pôsobnosti smernice, ktorý sa vzťahuje na podniky, v ktorých sú nebezpečné látky uvedené v prílohe I prítomné v množstve, ktoré presahuje stanovené prahové hodnoty. Ustanovenia článku 2 sú v porovnaní so smernicou 96/82/ES v podstate nezmenené. Vymenilo sa však poradie častí 1 a 2 prílohy I tak, aby časť 1 prílohy I obsahovala zoznam kategórií nebezpečných látok podľa ich všeobecnej klasifikácie nebezpečnosti (v súlade s nariadením KOB) a časť 2 obsahovala zoznam menovaných nebezpečných látok alebo skupín látok, ktoré si napriek svojej všeobecnej klasifikácii nebezpečnosti vyžadujú osobitný zoznam.

Ďalej sa uvádzajú hlavné rozdiely z hľadiska obsahu prílohy.

Hlavná zmena sa týka nebezpečnosti pre zdravie. Pôvodná kategória „veľmi toxické“ sa zosúladiť s kategóriou KOB „akútna toxicita, kategória 1“ a „toxické“ s kategóriami „akútna toxicita, kategória 2“ (všetky spôsoby expozície) a „akútna toxicita, kategória 3“ (spôsob expozície – dermálne a inhalačne).

Všeobecnejšie pôvodné kategórie nebezpečnosti v prípade oxidujúcich, výbušných a horľavých látok sa nahrádzajú niekoľkými špecifickejšími kategóriami KOB fyzikálnej nebezpečnosti, ktoré predtým neexistovali. Tieto kategórie spolu s kategóriami nebezpečnosti pre životné prostredie predstavujú priamu konverziu a čo možno najviac zachovávajú súčasný rozsah pôsobnosti, pokiaľ ide o tieto kategórie nebezpečnosti. Pokiaľ ide o novú kategóriu horľavých aerosólov, prahové hodnoty sa primerane prispôbili prahovým hodnotám, ktoré sa uplatňujú v súčasnosti na základe ich horľavých vlastností a zložiek, a v záujme konzistentnosti sa skupina samozápalných látok doplnila začlenením samozápalných tuhých látok.

Nová príloha I časť 2 obsahuje pôvodnú, prevažne nezmenenú časť 1. Jedinými zmenami sú: aktualizovaný odkaz na nariadenie KOB, pokiaľ ide o skvapalnené horľavé plyny, začlenenie bezvodého amoniaku, fluoridu boritého a sírovodíka ako menovaných látok, ktoré predtým patrili do jednotlivých kategórií nebezpečnosti, aby sa nezmenili ich prahové hodnoty, začlenenie ťažkých vykurovacích olejov do položky ropných produktov, vysvetlenia poznámok v súvislosti s dusičnanom amónnym a aktualizácia faktorov toxickej ekvivalencie v prípade dioxínov.

Navyše sa uvádza zoznam výnimiek z uplatňovania smernice, ktorý bol predtým uvedený v článku 4 smernice 96/82/ES. Zachovávajú sa s týmito zmenami:

- s cieľom odstrániť akékoľvek možné pochybnosti sa výnimka týkajúca sa vylúčenia využitia minerálov v baniach a lomoch alebo prostredníctvom vrtovení a dopĺňa tak, aby zahŕňala podzemné úložiská plynu,
- možnosť nepovažovať látky na účely smernice za nebezpečné látky, pretože nehrozia vznikom veľkej havárie (pozri článok 4).

K vylúčeným oblastiam patrí ťažba na mori a využitie minerálov vrátane uhľovodíkov. Komisia uviedla vo svojom nedávnom oznámení „Facing the challenge of the safety of offshore oil and gas operations“ (Riešenie otázky bezpečnosti v oblasti ťažby ropy a zemného plynu na mori) vzhľadom na haváriu na ropnej plošine v Mexickom zálive, že posúdi vhodný spôsob posilnenia environmentálnych právnych predpisov ustanoveniami, ktoré môžu byť potrebné na doplnenie existujúcich environmentálnych právnych predpisov v súvislosti s kontrolou znečistenia, inšpekciou a prevenciou havárií a riadením, pokiaľ ide o jednotlivé zariadenia na mori, s cieľom zabezpečiť vysokú úroveň ochrany životného prostredia pri takýchto aktivitách. Zodpovedajúce právne návrhy budú zahŕňať buď rozšírenie rozsahu pôsobnosti platných právnych predpisov na zariadenia na ťažbu ropy a zemného plynu na mori, alebo samostatnú iniciatívu v súvislosti s takýmito aktivitami.

Článok 3

V tomto článku sa vymedzujú základné pojmy použité v smernici. V porovnaní so smernicou 96/82/ES by sa mali zdôrazniť tieto zmeny:

- vymedzenie pojmov „podnik“ a „prevádzkovateľ“ sa objasnilo a pojem „prevádzkovateľ“ sa lepšie zosúladiť s vymedzením tohto pojmu v smernici o priemyselných emisiách,

- odkaz na „prítomnosť nebezpečných látok“ v článku 2 smernice 96/82/ES sa presunul do tohto článku,
- dopĺňajú sa definície rôznych druhov podnikov v rozsahu pôsobnosti smernice a „inšpekcií“. Uvádza sa aj definícia pojmov „verejnosť“ a „dotknutá verejnosť“ v súlade s právnymi predpismi EÚ, ktorými sa vykonáva Aarhuský dohovor,
- vymedzenie pojmu „zariadenie“ sa spresňuje, aby bolo jasné, že sú zahrnuté aj podzemné zariadenia.

Článok 4

V tomto novom článku sa stanovujú opravné mechanizmy na prípadné prispôsobenie prílohy I prostredníctvom delegovaných aktov. Sú potrebné najmä na riešenie neželaných účinkov zosúladenia prílohy I s nariadením KOB a následných prispôbení uvedenému nariadeniu, ktoré by mohli viesť k automatickému zaradovaniu látok a prípadne zmesí do rozsahu pôsobnosti smernice alebo ich vylučovaniu z rozsahu jej pôsobnosti bez ohľadu na to, či môžu viesť k vzniku veľkej havárie, alebo nie. Tieto mechanizmy by mali formu výnimiek pre látky platných v celej EÚ a výnimiek pre jednotlivé podniky na úrovni členských štátov na základe harmonizovaných kritérií pre látky/zmesi, ktoré síce sú zahrnuté do rozsahu pôsobnosti, ale mali by sa vylúčiť, a na druhej strane ochranej doložky umožňujúcej zahrnutie prípadov nebezpečnosti, ktoré predtým neboli zahrnuté. Kritériá na udeľovanie výnimiek by vychádzali z kritérií uvedených v rozhodnutí Komisie 98/433/ES a stanovili by sa delegovanými aktmi do 30. júna 2013.

Článok 5

V tomto článku sa opakujú existujúce požiadavky článku 5 smernice 96/82/ES, ktorými sa stanovujú všeobecné povinnosti prevádzkovateľov.

Článok 6

V tomto článku sa povinnosti súvisiace s informáciami, pokiaľ ide o oznámenia stanovené v článku 6 smernice 96/82/ES, rozširujú o povinnosť zahrnúť informácie o susedných podnikoch atď., ktoré sú potrebné na účely článku 8 v súvislosti s reťazovými reakciami, a to bez ohľadu na to, či sa na tieto podniky vzťahuje smernica alebo nie. Okrem toho sa od prevádzkovateľov bude vyžadovať, aby svoje oznámenia aktualizovali aspoň raz za päť rokov. Všetky tieto opatrenia pomôžu príslušným orgánom účinnejšie riadiť vykonávanie smernice.

Článok 7

Článok 7 smernice 96/82/ES sa mení a dopĺňa tak, aby sa objasnilo, že všetky podniky musia mať politiku prevencie veľkých havárií (MAPP) primeranú nebezpečnosti. Objasňuje sa aj rozsah MAPP a jej vzťah k systémom riadenia bezpečnosti (SMS) podľa článku 9 a objasňuje sa aj príloha III vypustením odkazu na ustanovenie o týchto systémoch.

Zavádzajú sa nové ustanovenia, ktorými sa vyžaduje, aby bola MAPP dostupná v písomnej forme, aby sa poslala príslušnému orgánu a aby sa aktualizovala aspoň raz

za päť rokov v súlade s navrhovanou frekvenciou aktualizácie oznámení podľa článku 6.

Článok 8

Tento článok sa vzťahuje na tzv. reťazové reakcie. Zachováva sa v ňom povinnosť príslušných orgánov určiť podniky, ktoré sa nachádzajú v takej blízkosti pri sebe, že sa zhoršujú následky veľkej havárie. Text sa však objasňuje, aby bolo zrejmé, že sa tieto ustanovenia vzťahujú na podniky nižšej úrovne aj na podniky vyššej úrovne a že kľúčovým cieľom je zabezpečiť, aby si prevádzkovatelia vymieňali informácie so susednými podnikmi vrátane podnikov mimo rozsahu pôsobnosti smernice.

Článok 9

V tomto článku sa zachováva ústredná požiadavka, aby podniky vyššej úrovne vypracovali správu o bezpečnosti, pričom táto požiadavka bola predtým uvedená v článku 9 smernice 96/82/ES. Hlavnou zmenou je objasnenie vzťahu s MAPP a systémami riadenia bezpečnosti, najmä pokiaľ ide o povinnosti podnikov nižšej úrovne v súvislosti s SMS. Zároveň sa zdôrazňuje potreba primeraného prístupu.

Obsah správy o bezpečnosti je uvedený v prílohe II a z veľkej časti zostáva nezmenený (pozri ďalej). Zdôrazňuje sa aj potreba preukázať v správe, že sa zohľadnili možné scenáre veľkej havárie.

Pokiaľ ide o systém riadenia bezpečnosti (SMS), v prílohe III (pozri ďalej) sa zavádzajú zmeny s cieľom vypustiť odkazy na MAPP, ktorú musia mať podniky nižšej úrovne. Zároveň sa zdôrazňuje, že systémy riadenia bezpečnosti by mali byť najmä v prípade podnikov nižšej úrovne, ak to vyžaduje členský štát, primerané nebezpečnosti a rizikám.

Ustanovenia týkajúce sa pravidelnej aktualizácie správy o bezpečnosti sa zachovávajú, ale s výslovnou požiadavkou, aby sa takéto aktualizované správy bezodkladne poslali príslušným orgánom.

Článok 10

V tomto článku sa od prevádzkovateľov vyžaduje, aby aktualizovali svoje systémy a postupy riadenia, a najmä svoju MAPP a správu o bezpečnosti v prípade významných zmien v rámci ich podniku. Zavádzajú sa menšie zmeny v súlade so zmenami súvisiacich ustanovení.

Článok 11

V článku 11 sa zachovávajú požiadavky týkajúce sa núdzového plánovania v prípade podnikov vyššej úrovne predtým stanovené v článku 11 smernice 96/82/ES, s dvomi menšími úpravami: požaduje sa, aby bola verejná konzultácia o externých núdzových plánoch v súlade so zásadami príslušných ustanovení smernice 2003/35/ES, ktorými sa vykonáva Aarhuský dohovor, a aby sa objasnilo rozdelenie povinností medzi prevádzkovateľov a príslušné orgány v súvislosti s preskúmaním, testovaním a aktualizáciou interných a externých núdzových plánov. S cieľom vyhnúť sa značnému oneskoreniu pri vypracovaní plánov, ktoré sú nevyhnutné z hľadiska primeranej pripravenosti a reakcie v prípade havárií, sa navyše zavádza nová

povinnosť príslušného orgánu vypracovať externý núdzový plán do 12 mesiacov od prijatia potrebných informácií od prevádzkovateľa.

V prílohe IV sa uvádzajú informácie, ktoré musia obsahovať plány, a sú v nej prevzaté požiadavky stanovené v zodpovedajúcej prílohe k smernici 96/82/ES, s určitými zmenami a doplneniami (pozri ďalej).

Článok 12

Tento článok obsahuje ustanovenia týkajúce sa územného plánovania. V porovnaní so smernicou 96/82/ES je v podstate nezmenený s výnimkou menších zmien v záujme objasnenia, že cieľom je chrániť životné prostredie, ako aj ľudské zdravie a že to platí pre všetky podniky, zabezpečiť ďalšie opatrenia okrem bezpečnostných vzdialeností (ktoré nemusia byť primerané) na ochranu oblastí obzvlášť citlivých z prírodného hľadiska alebo prírodných oblastí osobitného významu a pokiaľ možno zabezpečiť zjednotenie postupov územného plánovania s postupmi podľa smernice o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a podobných právnych predpisov a umožniť, aby príslušné orgány mohli od podnikov nižšej úrovne vyžadovať poskytnutie dostatočných informácií týkajúcich sa rizík na účely územného plánovania. Na základe týchto zmien bude text smernice viac zosúladený s jej cieľmi a bude lepšie odrážať existujúcu prax.

Článok 13

V tomto článku sa zachovávajú súčasné požiadavky, aby sa informácie aktívne sprístupňovali osobám, ktoré môže postihnúť veľká havária, a aby boli tieto informácie neustále k dispozícii. Otázka, kto je zodpovedný za poskytovanie takýchto informácií, zostáva otvorená. K hlavným zmenám patrí rozšírenie informácií o základné informácie v prípade všetkých podnikov (názov, adresa a činnosti), ktoré sa poskytujú Komisii podľa článku 19 súčasnej smernice, ale sa nezverejňujú, a v prípade podnikov vyššej úrovne zhrnutie scenárov veľkých havárií a kľúčových informácií z externého núdzového plánu a bez toho, aby sa vylúčili iné formy komunikácie, povinnosť zabezpečiť, aby boli tieto informácie neustále k dispozícii pre verejnosť online a aby sa zadávali do centrálnej databázy na úrovni Únie, ako sa stanovuje v článku 20.

Dôvernosť informácií sa v prípade potreby a vhodnosti zabezpečuje na základe článku 21.

Týmito zmenami sa uľahčí prístup verejnosti k príslušným informáciám a vďaka nim bude verejnosť lepšie informovaná v prípade havárie. Zároveň budú môcť príslušné orgány ľahšie monitorovať dostupnosť týchto informácií a aktualizovať ich.

Článok 14

Toto je nový článok, ktorý vychádza z požiadaviek článku 13 ods. 5 súčasnej smernice a rozširuje ich tak, aby verejnosť mala možnosť vyjadriť svoje pripomienky v určitých prípadoch týkajúcich sa územného plánovania, zmien existujúcich podnikov, externých núdzových plánov atď. Ustanovenia vo veľkej miere vychádzajú zo smernice 2003/35/ES s cieľom lepšie zosúladiť smernicu Seveso II so zodpovedajúcimi ustanoveniami Aarhuského dohovoru.

Články 15 a 16

Tieto dva články sa týkajú podávania správ o veľkých haváriách prevádzkovateľmi a príslušnými orgánmi. Hlavnou zmenou je stanovenie lehoty 12 mesiacov na odovzdanie správy, aby sa zabránilo značným oneskoreniam pri oznamovaní havárií členskými štátmi. Táto zmena spolu so zmenou kvantitatívnej prahovej hodnoty stanovenej v prílohe VI, v ktorej sa stanovujú kritériá na oznamovanie havárií (pozri ďalej), pomôže pri prevencii havárií v budúcnosti, pretože umožní včasné oznámenie a analýzu havárií a „prípadov, keď takmer došlo k havárii“, s prítomnosťou významného množstva nebezpečných látok, aby bolo možné zdieľať informácie a získané ponaučenia.

Články 17, 18, 19 a 27

Tieto články zachovávajú a opierajú sa o existujúce ustanovenia týkajúce sa úlohy a zodpovednosti príslušných orgánov s cieľom zabezpečiť účinnejšie vykonávanie a presadzovanie.

V článku 17 sa zavádza požiadavka, aby členské štáty s viac ako jedným príslušným orgánom určili jeden z nich, ktorý by viedol koordinačné činnosti. Zároveň sa v ňom stanovujú opatrenia na spoluprácu medzi príslušnými orgánmi a Komisiou pri činnostiach na podporu vykonávania prostredníctvom existujúceho výboru príslušných orgánov („fórum“) a súvisiacich technických pracovných skupín, ako napríklad vypracovanie pokynov, výmena najlepších postupov a zohľadnenie oznámení podľa článku 4.

Článkom 19 sa posilňujú existujúce požiadavky týkajúce sa inšpekcií. Nové ustanovenia sa vo veľkej miere zakladajú na odporúčaní 2001/331/EHS, v ktorom sa stanovujú minimálne kritériá pre environmentálne inšpekcie v členských štátoch, a na smernici o priemyselných emisiách. Zdôrazňuje sa význam sprístupnenia dostatočných zdrojov na účely inšpekcií a potreba podporiť výmenu informácií, napríklad na úrovni Únie prostredníctvom súčasného programu vzájomných spoločných návštev v oblasti inšpekcií.

V článkoch 18 a 27 (ktorý je nový) sa stanovujú opatrenia, ktoré je potrebné prijať v prípade nedodržania súladu vrátane zákazu prevádzky a ďalších sankcií.

Článok 20

Tento článok sa týka dostupnosti informácií o podnikoch a veľkých haváriách, ktoré má k dispozícii Komisia. Hlavnou zmenou je zlepšenie a posilnenie ustanovení súčasnej smernice rozšírením súčasnej databázy systému Seveso na získavanie informácií o podnikoch (SPIRS) tak, aby obsahovala informácie pre verejnosť uvedené v článku 13 a prílohe V a aby táto databáza bola prístupná pre verejnosť. Prístup by sa mohol zaistiť buď prostredníctvom odkazov na dokumenty priamo umiestnené do systému, alebo prostredníctvom odkazov na webové lokality členských štátov a/alebo prevádzkovateľov. Toto zdieľanie informácií by pomohlo zabezpečiť, aby mala verejnosť nevyhnutné informácie a aby sa prevádzkovatelia a príslušné orgány mohli poučiť z najlepších postupov iných prevádzkovateľov/príslušných orgánov.

Databáza by sa zároveň používala na účely podávania správ o vykonávaní členskými štátmi, čím by sa zefektívnili a zjednodušili súčasné opatrenia.

Článok 21

V tomto článku sa stanovujú nové pravidlá dôvernosti, ktoré vychádzajú zo smernice 2003/4/ES, ktorou sa vykonávajú ustanovenia Aarhuského dohovoru týkajúce sa prístupu verejnosti k informáciám o životnom prostredí, v ktorých rámci sa výraznejšie zdôrazňuje otvorenosť a transparentnosť a zároveň nezverejnenie informácií v náležite opodstatnených prípadoch, keď sa z bezpečnostných dôvodov vyžaduje dôvernosť.

Článok 22

Tento článok obsahuje nové ustanovenie, ktorým sa smernica viac zosúladzuje s Aarhuským dohovorom, keďže ukladá členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby dotknutá verejnosť vrátane zainteresovaných environmentálnych MVO mala prístup k administratívne alebo súdne preskúmaniu v rámci napadnutia akéhokoľvek konania alebo opomenutia, ktoré by mohlo porušovať ich práva vo vzťahu k prístupu k informáciám podľa článku 13 a článku 21 ods. 1 alebo konzultáciám a účasti na rozhodovaní v prípadoch podľa článku 14.

Články 23 až 26

V článku 23 sa stanovuje, že prílohy I až VII sa budú prispôsobovať technickému pokroku pomocou delegovaných aktov (ktoré sa použijú aj na stanovenie kritérií na udeľovanie výnimiek podľa článku 4 ods. 4 a udeľovanie výnimiek pre látky, ktoré sa majú uviesť v časti 3 prílohy I). Ostatné články obsahujú štandardné ustanovenia týkajúce sa výkonu delegovania takýchto vykonávacích právomocí a postupov odvolania a námietok.

Články 28 až 31

Tieto články sa týkajú transpozície členskými štátmi, nadobudnutia účinnosti novej smernice a zrušenia smernice 96/82/ES. Dátum, od ktorého musia členské štáty smernicu uplatňovať, 1. jún 2015, je zároveň dátumom, keď nariadenie KOB nadobudne konečnú platnosť.

Ďalšie prílohy

Príloha II obsahuje položky, ktoré je potrebné zahrnúť do správy o bezpečnosti požadovanej podľa článku 9. Obsah rôznych častí prílohy je v porovnaní s prílohou II k smernici 96/82/ES prevažne nezmenený. Hlavné zmeny sa týkajú dodatočných požiadaviek v súvislosti s informáciami o susedných podnikoch, najmä so zreteľom na možné reťazové reakcie, a o ďalších externých rizikách a nebezpečnosti, akými sú napríklad riziká a nebezpečnosť pre životné prostredie (časť 1 bod C a časť 4 bod A), o ponaučeníach z minulých havárií (časť 4 bod C) a o vybavení na obmedzenie následkov veľkých havárií (časť 5 bod A).

Príloha III sa týka informácií o systémoch riadenia a organizačných faktoroch, ktoré má obsahovať správa o bezpečnosti. Hlavné zmeny súvisia s vypustením odkazov na MAPP, objasnením požiadavky, aby bol systém riadenia bezpečnosti primeraný a aby sa zohľadnili medzinárodne uznávané systémy ako ISO a OSHAS, a začlenením

odkazov na kultúru bezpečnosti. Ďalšou zmenou je odkaz na možné použitie ukazovateľov výkonu v oblasti bezpečnosti, ktoré môžu byť účinným nástrojom na zvýšenie bezpečnosti a pomoc pri monitorovaní, posúdení a presadzovaní, a na nevyhnutné zmeny, ktoré je potrebné vykonať po audite a preskúmaní systémov riadenia bezpečnosti.

V prílohe IV sa stanovujú informácie, ktoré musia byť súčasťou interného a externého núdzového plánu požadovaného podľa článku 11. Táto príloha je zhodná s prílohou IV k smernici 96/82/ES až na to, že rozsah pôsobnosti externého núdzového plánu sa rozširuje tak, aby jasnejšie odkazoval na potrebu riešiť možné reťazové reakcie a zmierňujúce opatrenia mimo pracoviska na riešenie scenárov veľkých havárií s vplyvom na životné prostredie.

V prílohe V sa uvádzajú informácie, ktoré sa musia poskytnúť verejnosti v súlade s článkom 13. Hlavné zmeny zoznamu požiadaviek sa nachádzajú v časti 1, v prípade všetkých podnikov ide o zahrnutie týchto informácií: údajov o nebezpečnosti vedúcej k veľkým haváriám stanovených v MAPP alebo správe o bezpečnosti (bod 5), údajov o vykonaných inšpekciách (bod 6) a tom, kde možno získať ďalšie informácie (bod 7), a v časti 2 v prípade podnikov vyššej úrovne ide o zahrnutie hlavných druhov scenárov veľkých havárií (bod 1), priradených informácií z externého núdzového plánu (bod 5) a prípadných cezhraničných vplyvov (bod 6).

Príloha VI je v podstate rovnaká ako v súčasnej smernici a uvádzajú sa v nej kritériá na oznamovanie havárií. Jedinou zmenou je zahrnutie väčšieho počtu havárií do systému oznamovania pomocou zníženia kvantitatívnej prahovej hodnoty stanovenej v oddiele 1.1 na 1 % prahovej hodnoty vyššej úrovne.

V prílohe VII sa uvádza zoznam kritérií na udeľovanie výnimiek podľa článku 4. V súlade s článkom 4 ods. 4 sa tieto kritériá prijímajú pomocou delegovaného aktu do 30. júna 2013.

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY**o riadení nebezpečnosti nebezpečných látok vedúcej k vzniku veľkých havárií****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 192 ods. 1,

so zreteľom na návrh Komisie¹,

po predložení návrhu právneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru²,so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov³,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Smernicou Rady 96/82/ES z 9. decembra 2006 o kontrole nebezpečenstiev veľkých havárií s prítomnosťou nebezpečných látok⁴ sa stanovujú pravidlá prevencie veľkých havárií, ktoré by mohli vzniknúť v dôsledku určitých priemyselných činností, a obmedzovania ich následkov na ľudské zdravie a životné prostredie.
- (2) Veľké havárie majú často veľmi vážne následky, čo dokazujú havárie ako Seveso, Bhopal, Schweizerhalle, Enschede, Toulouse a Buncefield. Ich vplyv môže dokonca prekročiť hranice štátov. To zdôrazňuje potrebu prijať primerané preventívne opatrenia s cieľom zaručiť vysokú úroveň ochrany občanov, komunit a životného prostredia v celej Únii.
- (3) Smernica 96/82/ES pomohla pri znižovaní pravdepodobnosti vzniku takýchto havárií a ich následkov, a tým prispela k zvýšeniu úrovne ochrany v celej Únii. Pri preskúmaní smernice sa potvrdilo, že existujúce ustanovenia celkovo plnia svoj účel a nevyžadujú sa žiadne väčšie zmeny. Systém vytvorený smernicou 96/82/ES by sa však mal prispôbiť zmenám systému Únie na klasifikáciu nebezpečných látok, na ktorý sa v nej odkazuje. Okrem toho by sa mali objasniť a aktualizovať aj viaceré ďalšie ustanovenia.

¹ Ú. v. EÚ C [...], [...], s. [...].

² Ú. v. EÚ C [...], [...], s. [...].

³ Ú. v. EÚ C [...], [...], s. [...].

⁴ Ú. v. ES L 10, 14.1.1997, s. 13.

- (4) Preto je vhodné nahradiť smernicu 96/82/ES, aby sa zachovala a ďalej zvýšila existujúca úroveň ochrany posilnením účinnosti a efektívnosti ustanovení a prípadne znížením zbytočnej administratívnej záťaže prostredníctvom zefektívnenia alebo zjednodušenia bez toho, aby sa ohrozila bezpečnosť. Nové ustanovenia by zároveň mali byť jasné, súdržné a zrozumiteľné, aby pomohli zlepšiť vykonávanie a vykonateľnosť.
- (5) V dohovore Európskej hospodárskej komisie Organizácie Spojených národov o cezhraničných účinkoch priemyselných havárií, ktorý bol schválený v mene Únie rozhodnutím Rady 98/685/ES týkajúcim sa uzavretia dohovoru o cezhraničných účinkoch priemyselných havárií⁵, sa stanovujú opatrenia týkajúce sa prevencie, pripravenosti a reakcie na priemyselné havárie schopné spôsobiť cezhraničné účinky, ako aj opatrenia medzinárodnej spolupráce v tejto oblasti. Smernicou 96/82/ES sa vykonáva tento dohovor v rámci práva Únie.
- (6) Veľké havárie môžu mať cezhraničné následky a ekologické a hospodárske náklady havárie neznáša len dotknutý podnik, ale aj príslušný členský štát. Preto je potrebné prijať opatrenia na zabezpečenie vysokej úrovne ochrany v celej Únii.
- (7) Ustanovenia tejto smernice by sa mali uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia právnych predpisov Únie v oblasti zdravia a bezpečnosti pri práci.
- (8) Určité priemyselné činnosti by sa mali vyňať z rozsahu pôsobnosti tejto smernice vzhľadom na svoje špecifické charakteristiky. Tieto činnosti podliehajú iným právnym predpisom na úrovni Únie alebo na vnútroštátnej úrovni, ktoré zaisťujú rovnocennú úroveň bezpečnosti. Komisia by však mala aj naďalej zabezpečovať, aby v súčasnom regulačnom rámci neboli žiadne významné medzery, najmä pokiaľ ide o nové a vznikajúce riziká z iných činností, a v prípade potreby by mala prijať primerané opatrenia.
- (9) V prílohe I k smernici 96/82/ES sa uvádza zoznam nebezpečných látok zahrnutých do rozsahu jej pôsobnosti, okrem iného prostredníctvom odkazov na určité ustanovenia smernice Rady 67/548/EHS z 27. júna 1967 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa klasifikácie, balenia a označovania nebezpečných látok⁶, ako aj smernice Európskeho parlamentu a Rady 1999/45/ES z 31. mája 1999 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o klasifikácii, balení a označovaní nebezpečných prípravkov⁷. Uvedené smernice sa nahradili nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 zo 16. decembra 2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí⁸, ktorým sa v rámci Únie vykonáva globálny harmonizovaný systém klasifikácie a označovania chemikálií (GHS) prijatý na medzinárodnej úrovni v rámci štruktúry Organizácie Spojených národov. V uvedenom nariadení sa zavádzajú nové triedy a kategórie nebezpečnosti, ktoré iba čiastočne zodpovedajú kategóriám používaným podľa predošlých opatrení. Preto je potrebné prílohu I k smernici 96/82/ES zmeniť a doplniť, aby sa zosúladiła s uvedeným nariadením a aby sa zároveň zachovala existujúca úroveň ochrany podľa uvedenej smernice.

⁵ Ú. v. ES L 326, 3.12.1998, s. 1.

⁶ Ú. v. ES 196, 16.8.1967, s. 1.

⁷ Ú. v. ES L 200, 30.7.1999, s. 1.

⁸ Ú. v. EÚ L 353, 31.12.2008, s. 1.

- (10) Je potrebná flexibilita, aby bolo možné zmeniť a doplniť prílohu I s cieľom riešiť akékoľvek neželané účinky zosúladenia s nariadením (ES) č. 1272/2008 a následných prispôbení uvedenému nariadeniu, ktoré by ovplyvnili klasifikáciu nebezpečných látok. Na základe harmonizovaných kritérií, ktoré sa majú vypracovať, by sa mohli udeľovať výnimky v prípadoch, keď látky bez ohľadu na svoju klasifikáciu nebezpečnosti nehrozia vznikom veľkej havárie. Mal by existovať aj zodpovedajúci opravný mechanizmus pre látky, ktoré sa musia zahrnúť do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, keďže vzhľadom na svoje nebezpečné vlastnosti majú potenciál viesť k vzniku veľkej havárie.
- (11) Prevádzkovatelia by mali mať všeobecnú povinnosť prijať všetky nevyhnutné opatrenia, aby sa predišlo veľkým haváriám a zmiernili ich následky. Ak nebezpečné látky prítomné v podnikoch presahujú určité množstvá, prevádzkovateľ by mal príslušnému orgánu poskytnúť dostatočné informácie, ktoré mu umožnia určiť podnik, prítomné nebezpečné látky a prípadnú nebezpečnosť. Prevádzkovateľ by mal vypracovať aj politiku prevencie veľkých havárií a poslať ju príslušnému orgánu, pričom v nej stanoví svoj celkový prístup a opatrenia vrátane primeraných systémov riadenia bezpečnosti s cieľom riadiť nebezpečnosť vedúcu k vzniku veľkých havárií.
- (12) Keď sa v dôsledku umiestnenia alebo blízkosti podnikov zvyšuje pravdepodobnosť a možnosť vzniku veľkých havárií alebo sa zhoršujú ich následky, prevádzkovatelia by mali v záujme zníženia rizika reťazových reakcií spolupracovať na výmene primeraných informácií a informovaní verejnosti vrátane prípadne dotknutých susedných podnikov.
- (13) S cieľom preukázať, že sa vykonali všetky potrebné kroky na prevenciu veľkých havárií, vypracovanie plánov pre výnimočné situácie a prijatie opatrení v takýchto prípadoch, by mal prevádzkovateľ v prípade podnikov, v ktorých sú nebezpečné látky prítomné vo významnom množstve, poskytnúť príslušnému orgánu informácie v podobe správy o bezpečnosti, ktorá obsahuje údaje o podniku, prítomných nebezpečných látkach, zariadeniach alebo skladovacích zariadeniach, možných scenároch veľkých havárií a analýze rizík, opatreniach v oblasti prevencie a zásahov a dostupných systémoch riadenia v záujme prevencie a zníženia rizika veľkých havárií a prijatia potrebných opatrení na obmedzenie ich následkov.
- (14) S cieľom pripraviť sa na núdzové situácie je v prípade podnikov, v ktorých sú nebezpečné látky prítomné vo významnom množstve, potrebné vypracovať interné a externé núdzové plány a vytvoriť systémy, ktorými sa zabezpečí, že sa tieto plány budú podľa potreby testovať, revidovať a vykonávať v prípade veľkej havárie alebo jej pravdepodobného výskytu. Interný núdzový plán by sa mal prekonzultovať so zamestnancami podniku a externý núdzový plán sa musí prekonzultovať s verejnosťou.
- (15) S cieľom zaistiť väčšiu ochranu obývaných oblastí, oblastí vo veľkej miere využívaných verejnosťou a životného prostredia vrátane prírodných oblastí osobitného významu alebo oblastí obzvlášť citlivých z prírodného hľadiska je potrebné, aby sa v rámci územného plánovania alebo iných príslušných politík uplatňovaných v členských štátoch zohľadnila dlhodobá potreba zachovať vhodnú vzdialenosť medzi takýmito oblasťami a podnikmi, v súvislosti s ktorými hrozia takéto prípady nebezpečnosti, a pokiaľ ide o existujúce podniky, je potrebné zohľadniť dodatočné technické opatrenia, aby sa nezvýšilo riziko pre osoby. Pri prijímaní rozhodnutí by sa

mali zohľadniť dostatočné informácie o rizikách a technické odporúčania v súvislosti s týmito rizikami. S cieľom znížiť administratívnu záťaž by sa postupy pokiaľ možno mali zjednotiť s postupmi podľa iných právnych predpisov Únie.

- (16) S cieľom podporiť prístup k informáciám o životnom prostredí v súlade s Aarhuským dohovorom o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia, ktorý bol v mene Únie schválený rozhodnutím Rady 2005/370/ES zo 17. februára 2005 o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia,⁹ by sa mala zvýšiť úroveň a kvalita informácií pre verejnosť. Najmä osoby, ktoré by pravdepodobne mohla zasiahnuť veľká havária, by mali mať k dispozícii dostatok informácií o tom, ako v takejto situácii správne postupovať. Okrem poskytovania informácií aktívnym spôsobom bez toho, aby o ne verejnosť musela požiadať, a bez toho, aby sa vylúčili iné formy šírenia, by mali byť informácie neustále dostupné a aktualizované aj na internete. Zároveň by sa mala zabezpečiť primeraná ochrana dôvernosti s cieľom odstrániť okrem iného obavy týkajúce sa bezpečnosti.
- (17) Spôsob riadenia informácií by mal byť v súlade s iniciatívou týkajúcou sa spoločného systému environmentálnych informácií (SSEI), ktorá sa zviadla v oznámení Komisie Rade, Európskemu parlamentu, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov – Smerom k spoločnému systému environmentálnych informácií (SSEI)¹⁰. Mal by byť v súlade aj so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2007/2/ES zo 14. marca 2007, ktorou sa zriaďuje infraštruktúra pre priestorové informácie v Európskom spoločenstve (INSPIRE)¹¹, a jej vykonávacími pravidlami s cieľom umožniť zdieľanie priestorových informácií o životnom prostredí medzi organizáciami verejného sektora a uľahčiť prístup verejnosti k priestorovým informáciám v celej Únii. Informácie by sa mali uchovávať vo verejne prístupnej databáze na úrovni Únie, čím sa uľahčí aj monitorovanie a podávanie správ o vykonávaní.
- (18) V súlade s Aarhuským dohovorom je účinné zapojenie verejnosti do procesu rozhodovania nevyhnutné na to, aby verejnosť mohla vyjadriť svoje názory a obavy a aby ich orgán s rozhodovacími právomocami mohol zohľadniť, keďže môžu mať význam pre príslušné rozhodnutia. Tým by sa zvýšila zodpovednosť a transparentnosť rozhodovacieho procesu a posilnila by sa informovanosť verejnosti o záležitostiach životného prostredia a jej podpora prijímaných rozhodnutí. Príslušníci dotknutej verejnosti by mali mať prístup k spravodlivosti, aby mohli prispieť k ochrane práva na život v prostredí, ktoré je vhodné pre zdravie ľudí a dobré životné podmienky.
- (19) S cieľom zaistiť prijatie vhodných opatrení v prípade veľkej havárie by mal prevádzkovateľ bezodkladne informovať príslušné orgány a oznámiť im informácie potrebné na posúdenie vplyvu vzniknutej havárie.
- (20) Na účely výmeny informácií a prevencie havárií podobnej povahy v budúcnosti by mali členské štáty poskytnúť Komisii informácie o veľkých haváriách, ku ktorým došlo na ich území, aby Komisia mohla analyzovať s nimi spojené prípady

⁹ Ú. v. EÚ L 124, 17.5.2005, s. 1.

¹⁰ KOM(2008) 46 v konečnom znení.

¹¹ Ú. v. EÚ L107, 25.4.2007, s. 1.

nebezpečnosti a uplatňovať systém šírenia informácií, ktoré sa týkajú najmä veľkých havárií a získaných ponaučení. Táto výmena informácií by mala zahŕňať aj prípady, keď takmer došlo k havárii, ktoré majú pre členské štáty osobitný technický význam z hľadiska prevencie veľkých havárií a obmedzovania ich následkov.

- (21) Členské štáty by mali určiť príslušné orgány zodpovedné za zaistenie toho, že si prevádzkovatelia budú plniť svoje povinnosti. V prípade potreby by mal jeden orgán zabezpečiť koordináciu jednotlivých orgánov alebo iných zúčastnených subjektov. Príslušné orgány a Komisia by mali spolupracovať pri činnostiach na podporu vykonávania, napríklad pri vypracovaní vhodných usmernení a výmene najlepších postupov. S cieľom predísť zbytočnej administratívnej záťaži by sa mali informačné povinnosti zjednotiť v prípade potreby s povinnosťami podľa iných príslušných právnych predpisov Únie.
- (22) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby príslušné orgány prijali nevyhnutné opatrenia v prípade nesúladu s touto smernicou. S cieľom zabezpečiť účinné vykonávanie a presadzovanie by mal byť k dispozícii systém inšpekcií vrátane programu bežných inšpekcií v pravidelných intervaloch a mimoriadnych inšpekcií. Inšpekcie by sa v prípade potreby mali koordinovať s inšpekciami podľa iných právnych predpisov Únie. Je dôležité, aby bol k dispozícii dostatok kvalifikovaných inšpektorov. Príslušné orgány by mali poskytnúť primeranú podporu pomocou nástrojov a mechanizmov na výmenu skúseností a konsolidáciu poznatkov, a to aj na úrovni Únie.
- (23) Komisia by mala mať právomoc prijímať delegované akty v súlade s článkom 290 zmluvy, pokiaľ ide o prijímanie kritérií na udeľovanie výnimiek a zmeny a doplnenia príloh k tejto smernici.
- (24) Členské štáty by mali stanoviť pravidlá týkajúce sa sankcií v prípade porušenia vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice a zabezpečiť ich vykonávanie. Sankcie by mali byť účinné, primerané a odradzujúce.
- (25) Keďže ciele tejto smernice, a to zabezpečiť vysokú úroveň ochrany ľudského zdravia a životného prostredia, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, a preto ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy

Touto smernicou sa stanovujú pravidlá prevencie veľkých havárií za prítomnosti nebezpečných látok a obmedzovania ich následkov na ľudské zdravie a životné prostredie s cieľom zabezpečiť vysokú úroveň ochrany v celej Únii konzistentným a účinným spôsobom.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa uplatňuje na podniky, v ktorých sú nebezpečné látky prítomné v množstvách, ktoré sa rovnajú množstvám uvedeným v časti 1 a časti 2 prílohy I alebo ich prevyšujú.
2. Táto smernica sa neuplatňuje na:
 - a) vojenské podniky, zariadenia ani skladovacie zariadenia;
 - b) nebezpečnosť v dôsledku ionizujúceho žiarenia;
 - c) prepravu nebezpečných látok a prechodné dočasné skladovanie cestnou, železničnou dopravou, vnútrozemskými vodnými cestami, námornou alebo leteckou dopravou vrátane nakládky a vykládky a dopravy do iných prostriedkov prepravy a z nich v dokoch, prístavných hrádzach alebo zoraďovacích nádražiach mimo podnikov v rámci pôsobnosti tejto smernice;
 - d) prepravu nebezpečných látok v potrubiach vrátane čerpacích staníc mimo podnikov v rámci pôsobnosti tejto smernice;
 - e) využitie (prieskum, ťažba a spracovanie) minerálov v baniach, lomoch alebo prostredníctvom vrtov s výnimkou podzemných úložísk plynu v prírodných vrstvách a nepoužívaných baniach a postupov chemického a tepelného spracovania a s nimi súvisiaceho skladovania, ktoré zahŕňajú nebezpečné látky podľa prílohy I;
 - f) ťažbu na mori a využitie minerálov vrátane uhl'ovodíkov;
 - g) skládky odpadu vrátane podzemných odpadových skládok s výnimkou zariadení na zneškodňovanie hlušiny vrátane kalových nádrží alebo hrádzí obsahujúcich nebezpečné látky podľa prílohy I, najmä ak sa používajú v súvislosti s chemickým a tepelným spracovaním minerálov;
 - h) látky uvedené v časti 3 prílohy I.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. „podnik“ je celá oblasť pod kontrolou prevádzkovateľa, v ktorej sú nebezpečné látky zahrnuté do rozsahu pôsobnosti tejto smernice prítomné v jednom alebo viacerých zariadeniach, vrátane spoločných alebo súvisiacich infraštruktúr alebo činností;
2. „podnik nižšej úrovne“ je podnik, v ktorom sú nebezpečné látky prítomné v množstvách, ktoré sa rovnajú množstvám uvedeným v stĺpci 2 časti 1 prílohy I a v

stĺpci 2 časti 2 prílohy I alebo ktoré tieto množstvá prevyšujú, ale v množstvách menších, ako sú množstvá uvedené v stĺpci 3 časti 1 prílohy I a v stĺpci 3 časti 2 prílohy I;

3. „podnik vyššej úrovne“ je podnik, v ktorom sú nebezpečné látky prítomné v množstvách, ktoré sa rovnajú množstvám uvedeným v stĺpci 3 časti 1 prílohy I a v stĺpci 3 časti 2 prílohy I alebo ktoré tieto množstvá prevyšujú;
4. „nový podnik“ je podnik, ktorý bol nedávno vybudovaný alebo ktorý sa má ešte len uviesť do prevádzky;
5. „existujúci podnik“ je podnik, ktorý patril do rozsahu smernice 96/82/ES;
6. „nasledujúci podnik“ je podnik, ktorý bol v prevádzke pred nadobudnutím účinnosti tejto smernice, ale nepatril do rozsahu pôsobnosti smernice 96/82/ES, a následne patrí do rozsahu tejto smernice;
7. „zariadenie“ je technická jednotka v rámci podniku, v ktorej sa nebezpečné látky vyrábajú, používajú, spracúvajú alebo uskladňujú, vrátane podzemných jednotiek a zahŕňa všetko vybavenie, štruktúry, potrubia, stroje, nástroje, súkromné železničné manipulačné koľaje, doky, plošiny na vykládku používané v zariadení, hadice, sklady alebo podobné štruktúry, aj pohyblivé, potrebné na prevádzku zariadenia;
8. „prevádzkovateľ“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá prevádzkuje alebo riadi podnik alebo zariadenie, alebo, ak sa tak stanovuje vo vnútroštátnych právnych predpisoch, osoba, na ktorú bola prenesená hospodárska právomoc rozhodovať o technickom fungovaní podniku alebo zariadenia;
9. „nebezpečná látka“ je látka alebo zmes uvedená v časti 1 alebo časti 2 prílohy 1, ktorá je prítomná vo forme suroviny, výrobku, vedľajšieho produktu, rezídua alebo medziproduktu, vrátane tých látok, pri ktorých sa odôvodnene predpokladá, že môžu vzniknúť v prípade havárie;
10. „zmes“ je zmes alebo roztok zložený z dvoch alebo viacerých látok;
11. „prítomnosť nebezpečných látok“ je skutočná alebo predpokladaná prítomnosť nebezpečných látok v podniku alebo prítomnosť nebezpečných látok, pri ktorých sa predpokladá, že by mohli vzniknúť v prípade straty kontroly nad priemyselným chemickým procesom v množstvách, ktoré sa rovnajú množstvám uvedeným v časti 1 a časti 2 prílohy I alebo ktoré tieto množstvá prevyšujú;
12. „veľká havária“ je udalosť ako veľká emisia, požiar alebo výbuch v dôsledku nekontrolovaného vývoja počas prevádzky ktoréhokoľvek podniku, na ktorý sa vzťahuje táto smernica, vedúca k vážnemu bezprostrednému alebo neskoršiemu ohrozeniu ľudského zdravia, majetku alebo životného prostredia vnútri alebo mimo podniku a zahŕňajúca jednu alebo viac nebezpečných látok;
13. „nebezpečnosť“ je vnútorná vlastnosť nebezpečnej látky alebo fyzikálnej situácie s potenciálom poškodiť ľudské zdravie alebo životné prostredie;
14. „riziko“ je pravdepodobnosť vzniku konkrétneho účinku v určenom období alebo za určených okolností;

15. „skladovanie“ je prítomnosť množstva nebezpečných látok na účely uskladnenia, bezpečnej úschovy alebo zásoby;
16. „verejnosť“ je jedna alebo viac fyzických alebo právnických osôb a v súlade s vnútroštátnym právom alebo praxou ich združenia, organizácie alebo skupiny;
17. „dotknutá verejnosť“ je verejnosť dotknutá rozhodnutiami o ktorejkoľvek zo záležitostí, na ktoré sa vzťahuje článok 14 ods. 1, alebo verejnosť, ktorá týmito rozhodnutiami pravdepodobne bude dotknutá alebo ktorá má záujem o účasť na ich prijímaní, vrátane mimovládnych organizácií podporujúcich ochranu životného prostredia a spĺňajúcich všetky uplatniteľné požiadavky podľa vnútroštátneho práva;
18. „inšpekcia“ sú všetky opatrenia vrátane inšpekcií na pracovisku, kontrol interných opatrení, systémov a správ a nadväzných dokumentov a akékoľvek potrebné následné opatrenia, ktoré vykonáva príslušný orgán alebo ktoré sa vykonávajú v jeho mene s cieľom skontrolovať a podporiť dodržiavanie požiadaviek tejto smernice podnikmi.

Článok 4

Výnimky a ochranné doložky

1. Ak sa na základe kritérií uvedených v odseku 4 tohto článku preukáže, že určité látky, na ktoré sa vzťahuje časť 1 alebo časť 2 prílohy I, nemôžu hroziť vznikom veľkej havárie, najmä z dôvodu svojej fyzikálnej formy, vlastností, klasifikácie, koncentrácie alebo druhového balenia, Komisia môže tieto látky uviesť v zozname v časti 3 prílohy I prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 24.
2. Ak sa členský štát domnieva, že nebezpečná látka uvedená v časti 1 alebo časti 2 prílohy I nehrozí vznikom veľkej havárie a mohla by spĺňať podmienky na zaradenie do časti 3 prílohy I v súlade s odsekom 1 tohto článku, oznámi to Komisii.

Komisia o takýchto oznámeniach informuje fórum uvedené v článku 17 ods. 2.

3. Ak sa na základe kritérií uvedených v odseku 4 tohto článku preukáže k spokojnosti príslušného orgánu, že určité látky prítomné v konkrétnom podniku alebo ktorejkoľvek jeho časti, ktoré sú uvedené v časti 1 alebo časti 2 prílohy I, nemôžu hroziť vznikom veľkej havárie z dôvodu špecifických podmienok v podniku, ako napríklad povaha balenia a izolácia látky alebo umiestnenie a dotknuté množstvá, členský štát príslušného orgánu môže prijať rozhodnutie neuplatňovať požiadavky stanovené v článkoch 7 až 19 tejto smernice v prípade príslušného podniku.

V prípadoch uvedených v prvom pododseku príslušný členský štát predkladá Komisii zoznam príslušných podnikov vrátane inventára príslušných nebezpečných látok. Príslušný členský štát uvádza dôvody vyňatia.

Komisia zoznamy uvedené v tomto odseku druhom pododseku každoročne predloží fóru uvedenému v článku 17 ods. 2 na účel informovania.

4. Komisia do 30. júna 2013 prijme delegované akty v súlade s článkom 24, aby stanovila kritériá, ktoré sa majú používať na účely odseku 1 a odseku 3 tohto článku, a zodpovedajúcim spôsobom zmenila a doplnila prílohu VII.
5. Ak sa členský štát domnieva, že nebezpečná látka neuvedená v časti 1 alebo časti 2 prílohy I hrozí vznikom veľkej havárie, môže prijať vhodné opatrenia a oznámiť to Komisii.

Komisia o oznámeniach predložených podľa tohto odseku prvého pododseku informuje fórum uvedené v článku 17 ods. 2.

Komisia môže v prípade potreby látky uvedené v tomto odseku prvom pododseku uviesť v zozname uvedenom v časti 1 alebo časti 2 prílohy I prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 24.

Článok 5

Všeobecné povinnosti prevádzkovateľa

1. Členské štáty zabezpečujú, aby bol prevádzkovateľ povinný prijať všetky opatrenia potrebné na prevenciu veľkých havárií a obmedzovanie ich následkov na ľudské zdravie a životné prostredie.
2. Členské štáty zabezpečujú, aby bol prevádzkovateľ povinný kedykoľvek dokázať príslušnému orgánu uvedenému v článku 17 (ďalej len „príslušný orgán“), najmä na účely inšpekcií a kontrol uvedených v článku 19, že prijal všetky nevyhnutné opatrenia stanovené v tejto smernici.

Článok 6

Oznámenie

1. Členské štáty požadujú od prevádzkovateľa, aby príslušnému orgánu poslal oznámenie, ktoré obsahuje tieto údaje:
 - a) meno/názov alebo obchodný názov prevádzkovateľa a úplnú adresu príslušného podniku;
 - b) registrované miesto podnikania prevádzkovateľa spolu s úplnou adresou;
 - c) meno alebo postavenie osoby, ktorá vedie podnik, ak sa líši od osoby v písmene a);
 - d) informácie dostatočné na identifikáciu nebezpečných látok alebo kategórie dotknutých látok;
 - e) množstvo a fyzikálnu formu nebezpečnej látky alebo dotknutých látok;
 - f) činnosť alebo navrhovanú činnosť zariadenia alebo skladovacieho zariadenia;

- g) bezprostredné okolie podniku, prvky, ktoré môžu spôsobiť veľkú haváriu alebo zhoršiť jej následky, vrátane údajov o susedných podnikoch bez ohľadu na to, či sa na ne vzťahuje táto smernica, alebo nie, ako aj o iných pracoviskách, oblastiach a vývoji, ktoré by mohli zvýšiť riziko alebo následky veľkej havárie a reťazových reakcií.
2. Oznámenie sa príslušnému orgánu posielajú v týchto lehotách:
- a) v prípade nových podnikov v primeranom období pred začiatkom výstavby alebo uvedením do prevádzky;
 - b) v prípade existujúcich podnikov do jedného roka od dátumu stanoveného v článku 28 ods. 1 druhom pododseku;
 - c) v prípade nasledujúcich podnikov do jedného roka od dátumu, od ktorého sa táto smernica uplatňuje na príslušný podnik.
3. Odseky 1 a 2 tohto článku sa nevzťahujú na existujúce podniky, ak už prevádzkovateľ poslal oznámenie príslušnému orgánu v súlade s požiadavkami vnútroštátneho práva k dátumu stanovenému v článku 28 ods. 1 druhom pododseku a informácie, ktoré toto oznámenie obsahuje, sú v súlade s týmto článkom ods. 1 a zostávajú nezmenené.
4. Prevádzkovateľ bezodkladne informuje príslušný orgán o týchto udalostiach:
- a) o každom významnom zvýšení množstva alebo významnej zmene povahy alebo fyzikálnej formy prítomnej nebezpečnej látky, ako sa uvádza v oznámení, ktoré predkladá prevádzkovateľ v súlade s odsekom 1, alebo o každej zmene procesov, v ktorých sa daná látka používa;
 - b) o zmene podniku alebo zariadenia, ktorá by mohla významne ovplyvniť nebezpečnosť vedúcu k veľkej havárii;
 - c) o trvalom uzatvorení zariadenia.
5. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 4, prevádzkovateľ pravidelne preskúmava oznámenie a podľa potreby ho aktualizuje, a to aspoň raz za päť rokov. Prevádzkovateľ posielajú aktualizované oznámenie bezodkladne príslušnému orgánu.

Článok 7

Politika prevencie veľkých havárií

1. Členské štáty požadujú od prevádzkovateľa, aby vypracoval dokument, v ktorom stanoví politiku prevencie veľkých havárií (ďalej len „MAPP“), a zabezpečil jej riadne vykonávanie. MAPP sa vypracuje písomne. Vymedzuje sa tak, aby zaručila vysokú úroveň ochrany ľudského zdravia a životného prostredia. Musí byť primeraná nebezpečnosti vedúcej k veľkej havárii. Obsahuje celkové ciele a zásady konania prevádzkovateľa, úlohu a zodpovednosť vedenia a zahŕňa kultúru bezpečnosti v súvislosti s riadením nebezpečnosti vedúcej k veľkej havárii.

2. MAPP sa posiela príslušnému orgánu v týchto lehotách:
 - a) v prípade nových podnikov v primeranom období pred začiatkom výstavby alebo uvedením do prevádzky;
 - b) v prípade existujúcich podnikov do jedného roka od dátumu stanoveného v článku 28 ods. 1 druhom pododseku;
 - c) v prípade nasledujúcich podnikov do jedného roka od dátumu, od ktorého sa táto smernica uplatňuje na príslušný podnik.
3. Odseky 1 a 2 tohto článku sa nevzťahujú na existujúce podniky, ak už prevádzkovateľ písomne vypracoval MAPP a poslal ju príslušnému orgánu v súlade s požiadavkami vnútroštátneho práva k dátumu stanovenému v článku 28 ods. 1 druhom pododseku a informácie v nej uvedené sú v súlade s odsekom 1 tohto článku a zostávajú nezmenené.
4. Prevádzkovateľ pravidelne preskúmava MAPP a podľa potreby ju aktualizuje, a to aspoň raz za päť rokov. Prevádzkovateľ posiela aktualizovanú MAPP bezodkladne príslušnému orgánu.

Článok 8

Ret'azová reakcia

1. Členské štáty zabezpečujú, aby príslušný orgán s pomocou informácií získaných od prevádzkovateľov v súlade s článkom 6 a článkom 9 alebo prostredníctvom inšpekcií podľa článku 19 určil všetky podniky nižšej úrovne a podniky vyššej úrovne alebo skupiny podnikov, v ktorých prípade by sa pravdepodobnosť a možnosť veľkej havárie alebo jej následky mohli zhoršiť z dôvodu umiestnenia a blízkosti takýchto podnikov a ich zásob nebezpečných látok.
2. Členské štáty zabezpečujú, aby si prevádzkovatelia podnikov určených v súlade s odsekom 1:
 - a) vymieňali vhodným spôsobom primerané informácie, aby sa týmto podnikom umožnilo zohľadniť povahu a rozsah celkovej nebezpečnosti vedúcej k veľkej havárii v rámci ich MAPP, systémov riadenia bezpečnosti, správ o bezpečnosti a interných núdzových plánov;
 - b) spolupracovali na informovaní verejnosti a susedných podnikov, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, a poskytovaní informácií orgánu zodpovednému za vypracovanie externých núdzových plánov.

Článok 9

Správa o bezpečnosti

1. Členské štáty požadujú od prevádzkovateľa podniku vyššej úrovne, aby vypracoval správu o bezpečnosti s týmto cieľom:
 - a) preukázať, že MAPP a systém riadenia bezpečnosti na jej vykonávanie sa zaviedli v súlade s informáciami stanovenými v prílohe III;
 - b) preukázať, že sa určila nebezpečnosť vedúca k veľkej havárii a možné scenáre veľkých havárií a prijali opatrenia potrebné na prevenciu takýchto havárií a na obmedzovanie ich následkov na ľudské zdravie a životné prostredie;
 - c) preukázať, že sa v návrhu, výstavbe, prevádzke a údržbe každého zariadenia, skladovacieho zariadenia, vybavenia a infraštruktúry spojenej s ich prevádzkou, ktoré súvisia s nebezpečnosťou vedúcou k veľkej havárii vnútri podniku, zohľadnila potreba primeranej bezpečnosti a spoľahlivosti;
 - d) preukázať, že sa vypracovali interné núdzové plány, a poskytovať informácie umožňujúce vypracovanie externého núdzového plánu;
 - e) poskytovať príslušným orgánom dostatok informácií nato, aby mohli prijímať rozhodnutia týkajúce sa umiestnenia nových činností alebo vývoja v okolí existujúcich podnikov.
2. Správa o bezpečnosti obsahuje aspoň údaje a informácie uvedené v prílohe II, v ktorej sa uvádzajú príslušné organizácie, ktoré sa zapojili do vypracovania správy. Obsahuje aj aktualizovaný inventár nebezpečných látok prítomných v podniku.
3. Správa o bezpečnosti sa posiela príslušnému orgánu v týchto lehotách:
 - a) v prípade nových podnikov v primeranom období pred začiatkom výstavby alebo uvedením do prevádzky;
 - b) v prípade existujúcich podnikov do jedného roka od dátumu stanoveného v článku 28 ods. 1 druhom pododseku;
 - c) v prípade nasledujúcich podnikov do dvoch rokov od dátumu, od ktorého sa táto smernica uplatňuje na príslušný podnik.
4. Odseky 1, 2 a 3 tohto článku sa nevzťahujú na existujúce podniky, ak už prevádzkovateľ poslal správu o bezpečnosti príslušnému orgánu v súlade s požiadavkami vnútroštátneho práva k dátumu stanovenému v článku 28 ods. 1 a informácie v nej uvedené sú v súlade s odsekmi 1 a 2 tohto článku a zostávajú nezmenené.
5. Prevádzkovateľ pravidelne preskúmava správu o bezpečnosti a podľa potreby je aktualizuje, a to aspoň raz za päť rokov.

Prevádzkovateľ takisto preskúmava správu o bezpečnosti a podľa potreby ju aktualizuje kedykoľvek z vlastnej iniciatívy alebo na žiadosť príslušného orgánu, ak

je to zdôvodnené novými skutočnosťami alebo novými technickými poznatkami v otázkach bezpečnosti vrátane poznatkov vyplývajúcich z analýzy havárií alebo pokiaľ možno prípadov, keď takmer došlo k havárii, a vývojom poznatkov týkajúcich sa posúdenia nebezpečnosti vedúcej k veľkej havárii.

Aktualizovaná správa o bezpečnosti sa bezodkladne posiela príslušnému orgánu.

6. Predtým, ako prevádzkovateľ začne výstavbu alebo prevádzku, alebo v prípadoch uvedených v ods. 3 písm. b) a c) a v odseku 5, príslušný orgán v primeranom čase od prijatia správy:
 - a) oznámi prevádzkovateľovi závery svojho preskúmania správy o bezpečnosti;
 - b) zakáže príslušný podnik uviesť do prevádzky alebo zakáže pokračovanie jeho prevádzky v súlade s článkom 18.
7. Členské štáty môžu od podnikov nižšej úrovne vyžadovať, aby MAPP vykonávali pomocou systému riadenia bezpečnosti primeraného nebezpečnosti vedúcej k veľkej havárii a zložitosti organizácie alebo činností podniku.

Článok 10

Zmena zariadenia, podniku alebo skladovacieho zariadenia

V prípade zmeny zariadenia, podniku, skladovacieho zariadenia alebo procesu alebo povahy alebo množstva nebezpečných látok, ktorá by mohla závažne ovplyvniť nebezpečnosť vedúcu k veľkej havárii, členské štáty zabezpečujú, aby prevádzkovateľ:

- a) preskúmal a v prípade potreby revidoval MAPP;
- b) preskúmal a v prípade potreby revidoval správu o bezpečnosti a systémy a postupy riadenia bezpečnosti uvedené v článku 9 a informoval príslušný orgán o podrobnostiach takejto revízie ešte pred vykonaním danej zmeny.

Článok 11

Núdzové plány

1. Členské štáty zabezpečujú, aby v prípade všetkých podnikov vyššej úrovne:
 - a) prevádzkovateľ vypracoval interný núdzový plán na vykonanie opatrení vnútri podniku;
 - b) prevádzkovateľ poskytol príslušným orgánom potrebné informácie, aby im umožnil vypracovať externé núdzové plány;
 - c) orgány určené na tento účel členským štátom vypracovali externý núdzový plán na vykonanie opatrení mimo podniku do jedného roka od prijatia informácií od prevádzkovateľa podľa písmena b).

2. Prevádzkovatelia musia povinnosti stanovené v ods. 1 písm. a) a b) splniť v týchto lehotách:
 - a) v prípade nových podnikov pred uvedením do prevádzky;
 - b) v prípade existujúcich podnikov do jedného roka od dátumu stanoveného v článku 28 ods. 1 druhom pododseku, pokiaľ interný núdzový plán vypracovaný podľa požiadaviek vnútroštátneho práva k uvedenému dátumu a informácie v ňom uvedené nie sú v súlade s týmto článkom a nezostávajú nezmenené;
 - c) v prípade nasledujúcich podnikov do jedného roka od dátumu, od ktorého sa táto smernica uplatňuje na príslušný podnik.

3. Núdzové plány sa vypracovávajú s týmito cieľmi:

- a) izolovať a zvládať nehody, aby sa minimalizovali účinky a obmedzilo poškodenie ľudského zdravia, životného prostredia a majetku;
- b) vykonávať opatrenia potrebné na ochranu ľudského zdravia a životného prostredia pred účinkami veľkých havárií;
- c) oznamovať nevyhnutné informácie verejnosti a príslušným útvarom alebo orgánom v oblasti;
- d) zabezpečiť obnovu a vyčistenie životného prostredia po veľkej havárii.

Núdzové plány obsahujú informácie stanovené v prílohe IV.

4. Bez toho, aby boli dotknuté povinnosti príslušných orgánov, členské štáty zabezpečujú, aby sa interné núdzové plány podľa tejto smernice vypracovali v konzultácii so zamestnancami, ktorí pracujú vnútri podniku, vrátane príslušných dlhodobých zamestnancov subdodávateľov, a aby sa pri vypracovaní alebo aktualizácii externých núdzových plánov uskutočnili konzultácie s verejnosťou. Členské štáty zabezpečujú, aby boli konzultácie s verejnosťou v súlade s článkom 14.

5. Členské štáty zabezpečujú, aby prevádzkovatelia a určené orgány preskúmali, otestovali a v prípade potreby revidovali a aktualizovali interné a externé núdzové plány vo vhodných intervaloch, ktoré nesmú byť dlhšie ako tri roky. Pri preskúmaní sa zohľadňujú zmeny, ktoré sa uskutočnili v príslušných podnikoch alebo v rámci príslušných záchranných služieb, nové technické poznatky a poznatky týkajúce sa reakcie na veľké havárie.

Vzhľadom na externé núdzové plány členské štáty zohľadňujú potrebu uľahčiť posilnenú spoluprácu v oblasti pomoci v súvislosti s civilnou ochranou v závažných núdzových situáciách.

6. Členské štáty zabezpečujú, aby prevádzkovateľ a prípadne príslušný orgán určený na tento účel začal bezodkladne uplatňovať núdzové plány, keď dôjde k veľkej havárii alebo nekontrolovanej udalosti, v ktorej prípade by sa mohlo odôvodnene očakávať, že svojou podstatou povedie k veľkej havárii.

7. Príslušný orgán môže vzhľadom na informácie uvedené v správe o bezpečnosti rozhodnúť, že sa požiadavka na vypracovanie externého núdzového plánu podľa odseku 1 neuplatní.

Príslušný orgán musí svoje rozhodnutie zdôvodniť.

Článok 12

Územné plánovanie

1. Členské štáty zabezpečujú, aby sa v ich politikách územného plánovania alebo iných súvisiacich politikách zohľadnili ciele prevencie veľkých havárií a obmedzovania následkov takýchto havárií na ľudské zdravie a životné prostredie. Tieto ciele plnia prostredníctvom kontrol:
 - a) umiestnenia nových podnikov;
 - b) zmien existujúcich podnikov, na ktoré sa vzťahuje článok 10;
 - c) nového vývoja vrátane dopravných spojení, verejných priestranstiev a obývaných oblastí v blízkosti existujúcich podnikov, keď umiestnenie alebo vývoj môže zvýšiť riziko veľkej havárie alebo jej následky.
2. Členské štáty zabezpečujú, aby sa v ich politike územného plánovania alebo iných súvisiacich politikách a postupoch vykonávania takýchto politík zohľadnila z dlhodobého hľadiska potreba:
 - a) zachovať primerané bezpečnostné vzdialenosti medzi podnikmi, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, a obývanými oblasťami, budovami a priestranstvami navštevovanými verejnosťou, významnými dopravnými trasami a pokiaľ možno aj rekreačnými oblasťami;
 - b) chrániť oblasti obzvlášť citlivé z prírodného hľadiska alebo prírodné oblasti osobitného významu v blízkosti podnikov, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, pomocou primeraných bezpečnostných vzdialeností alebo prípadne iných vhodných opatrení;
 - c) v prípade existujúcich podnikov prijať dodatočné technické opatrenia v súlade s článkom 5, aby sa nezvýšili riziká pre ľudské zdravie a životné prostredie.
3. Členské štáty zabezpečujú, aby všetky príslušné orgány a orgány plánovania zodpovedné za prijímanie rozhodnutí v tejto oblasti zriadili primerané konzultačné postupy na uľahčenie vykonávania politík vytvorených podľa odseku 1. Postupy sa navrhujú tak, aby prevádzkovatelia poskytovali dostatok informácií o rizikách súvisiacich s podnikom a aby boli pri prijímaní rozhodnutí dostupné technické odporúčania v súvislosti s týmito rizikami buď od prípadu k prípadu, alebo vo všeobecnosti.

Členské štáty zabezpečujú, aby prevádzkovatelia podnikov nižšej úrovne poskytovali na žiadosť príslušného orgánu dostatok informácií o rizikách súvisiacich s podnikom, ktoré sú potrebné na účely územného plánovania.

4. Požiadavky odsekov 1, 2 a 3 sa uplatňujú bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia smernice Rady 85/337/EHS¹² a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/42/ES¹³. Ak je to možné a vhodné, členské štáty zabezpečujú koordinované alebo spoločné postupy v záujme splnenia požiadaviek tohto článku a požiadaviek uvedených smerníc, aby sa okrem iného zabránilo duplicitě posudzovania alebo konzultácií.

Článok 13

Informácie pre verejnosť

1. Členské štáty zabezpečujú, aby mala verejnosť neustály prístup k informáciám uvedeným v prílohe V vrátane informácií v elektronickom formáte. Informácie sa preskúmavajú a v prípade potreby aktualizujú aspoň raz za rok.
2. V prípade podnikov vyššej úrovne členské štáty takisto zabezpečujú, aby:
 - a) všetky osoby, ktoré môže pravdepodobne postihnúť veľká havária, pravidelne a najvhodnejšou formou dostávali informácie o bezpečnostných opatreniach a o tom, ako sa majú správať v prípade havárie, a to bez toho, aby si tieto informácie museli vyžiadať;
 - b) s výhradou článku 21 ods. 3 bola sprístupnená na žiadosť verejnosti správa o bezpečnosti. Ak sa uplatňuje článok 21 ods. 3, sprístupní sa zmenená a doplnená správa v podobe netechnického zhrnutia, ktoré obsahuje aspoň všeobecné informácie o nebezpečnosti vedúcej k veľkej havárii, možných účinkoch a o tom, ako sa treba správať v prípade havárie;
 - c) s výhradou článku 21 ods. 3 bol sprístupnený na žiadosť verejnosti inventár nebezpečných látok.

Informácie, ktoré sa majú poskytnúť podľa písmena a) tohto odseku, obsahujú aspoň informácie uvedené v prílohe V. Tieto informácie sa poskytujú aj všetkým verejným ustanovizniám vrátane škôl a nemocníc a všetkým susedným podnikom, pokiaľ ide o podniky, na ktoré sa vzťahuje článok 8. Členské štáty zabezpečujú, aby sa tieto informácie poskytovali a pravidelne preskúmavali a aktualizovali aspoň raz za päť rokov.

3. Žiadosti o prístup k informáciám uvedeným v ods. 2 písm. a), b) a c) sa spracovávajú v súlade s článkami 3 a 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES¹⁴.

¹² Ú. v. ES L 175, 5.7.1985, s. 40.

¹³ Ú. v. ES L 197, 21.7.2001, s. 30.

¹⁴ Ú. v. EÚ L 41, 14.2.2003, s. 26.

4. Členské štáty vzhľadom na možnosť veľkej havárie s cezhraničnými účinkami, ku ktorej dôjde v podniku podľa článku 9, poskytujú dostatok informácií potenciálne postihnutým členským štátom tak, aby takto dotknuté členské štáty mohli v prípade potreby uplatniť všetky príslušné ustanovenia článkov 11, 12 a tohto článku.
5. Keď príslušný členský štát rozhodne, že podnik v blízkosti územia iného členského štátu nemôže hroziť vznikom veľkej havárie za jeho hranicou na účely článku 11 ods. 6 a preto sa od neho nevyžaduje, aby vypracoval externý núdzový plán podľa článku 11. ods. 1, informuje o tom iný členský štát.
6. Tento článok sa uplatňuje s výhradou ustanovení článku 21.

Článok 14

Verejná konzultácia a účasť verejnosti na rozhodovaní

1. Členské štáty zabezpečujú, aby verejnosť mohla vyjadriť svoje pripomienky, pokiaľ ide o tieto záležitosti:
 - a) plánovanie nových podnikov podľa článku 12;
 - b) zmeny existujúcich podnikov podľa článku 10, ak sa na takéto zmeny vzťahujú povinnosti stanovené v tejto smernici, pokiaľ ide o plánovanie;
 - c) nový vývoj v súvislosti s existujúcimi podnikmi, keď umiestnenie alebo vývoj môže zvýšiť riziko veľkej havárie alebo jej následky podľa článku 12;
 - d) externé núdzové plány podľa článku 11 ods. 1 písm. c).
2. Informovanie verejnosti prostredníctvom verejných oznamov alebo iných vhodných prostriedkov vrátane prípadného využitia elektronických médií sa uskutočňuje v skorom štádiu procesu rozhodovania alebo najneskôr vtedy, keď informácie možno odôvodnene poskytnúť, pričom sa oznamujú tieto informácie:
 - a) záležitosti stanovené v odseku 1;
 - b) prípadne skutočnosť, že rozhodnutie podlieha vnútroštátnemu alebo cezhraničnému posúdeniu vplyvov na životné prostredie alebo konzultáciám medzi členskými štátmi v súlade s článkom 13 ods. 4;
 - c) údaje o príslušnom orgáne zodpovednom za prijatie rozhodnutia, o príslušnom orgáne, od ktorého možno získať relevantné informácie, o príslušnom orgáne, ktorému možno zaslať pripomienky alebo otázky, ako aj údaje o časovom harmonograme predkladania pripomienok alebo otázok;
 - d) povaha možných rozhodnutí alebo prípadný návrh rozhodnutia;
 - e) čas, miesto a prostriedky sprístupnenia príslušných informácií;
 - g) údaje o opatreniach na zaistenie účasti verejnosti a konzultácií s verejnosťou prijatých podľa odseku 5.

3. Členské štáty zabezpečujú, aby sa dotknutej verejnosti sprístupnili v primeraných lehotách:
 - a) v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi hlavné správy a odporúčania vydané príslušnému orgánu alebo orgánom v čase, keď bola dotknutá verejnosť informovaná v súlade s odsekom 2;
 - b) v súlade s ustanoveniami smernice 2003/4/ES informácie iné ako informácie uvedené v odseku 2, ktoré sú významné z hľadiska predmetného rozhodnutia a ktoré sa sprístupnia až vtedy, keď bola dotknutá verejnosť informovaná v súlade s odsekom 2.
4. Členské štáty zabezpečujú, aby bola dotknutá verejnosť oprávnená predložiť príslušnému orgánu svoje pripomienky a stanoviská pred prijatím rozhodnutia a aby sa pri prijímaní rozhodnutia náležite zohľadnili výsledky konzultácií uskutočnených podľa odseku 1.
5. Podrobné opatrenia na informovanie verejnosti a uskutočnenie konzultácií s dotknutou verejnosťou určujú členské štáty.

Pre jednotlivé fázy sa stanovujú primerané lehoty, aby bol dostatok času na informovanie verejnosti a aby sa dotknutá verejnosť mohla pripraviť a účinne zúčastniť na rozhodovaní v otázkach životného prostredia podľa ustanovení tohto článku.

6. Členské štáty zabezpečujú, aby príslušný orgán po prijatí príslušných rozhodnutí sprístupnil verejnosti:
 - a) obsah a dôvody rozhodnutia vrátane všetkých neskorších aktualizácií;
 - b) výsledky konzultácií uskutočnených pred prijatím rozhodnutia a vysvetlenie, akým spôsobom sa v danom rozhodnutí zohľadnili.

Článok 15

Informácie, ktoré musí po veľkej havárii poskytnúť prevádzkovateľ

1. Členské štáty zabezpečujú, aby čo možno najskôr po veľkej havárii prevádzkovateľ najvhodnejšími prostriedkami:
 - a) informoval príslušné orgány;
 - b) poskytol im tieto informácie hneď, keď budú k dispozícii:
 - i) okolnosti havárie;
 - ii) prítomné nebezpečné látky;
 - iii) dostupné údaje na posúdenie účinkov havárie na ľudské zdravie a životné prostredie;
 - iv) prijaté núdzové opatrenia;

- c) informoval ich o plánovaných krokoch:
 - i) na zmiernenie strednodobých a dlhodobých účinkov havárie;
 - ii) na zabránenie opakovaniu takejto havárie;
- d) aktualizoval poskytnuté informácie, ak sa pri ďalšom vyšetrowaní odhalia dodatočné skutočnosti, ktoré zmenia dané informácie alebo vyvodené závery.

2. Členské štáty požadujú od príslušného orgánu, aby:

- a) zabezpečil vykonanie všetkých naliehavých, strednodobých a dlhodobých opatrení, ktoré sa môžu ukázať ako nevyhnutné;
- b) prostredníctvom inšpekcie, vyšetrowania alebo iným vhodným spôsobom zozbieral informácie potrebné na úplnú analýzu technických, organizačných a riadiacich aspektov veľkej havárie;
- c) vykonal vhodné kroky s cieľom zabezpečiť, aby prevádzkovateľ prijal všetky nevyhnutné nápravné opatrenia, a
- d) vydal odporúčania v súvislosti s budúcimi preventívnymi opatreniami.

Článok 16

Informácie, ktoré musia po veľkej havárii poskytnúť členské štáty

1. Na účely prevencie a zmiernenia veľkých havárií členské štáty čo možno najskôr informujú Komisiu o veľkých haváriách, ktoré spĺňajú kritériá uvedené v prílohe VI a ku ktorým došlo na ich území. Komisii poskytujú tieto údaje:
 - a) členský štát, názov a adresu orgánu zodpovedného za vypracovanie správy;
 - b) dátum, čas a miesto veľkej havárie vrátane celého názvu prevádzkovateľa a adresy dotknutého podniku;
 - c) stručný opis okolností havárie, vrátane dotknutých nebezpečných látok, a bezprostredných účinkov na ľudské zdravie a životné prostredie;
 - d) stručný opis prijatých núdzových opatrení a okamžitých preventívnych opatrení potrebných na zabránenie opakovaniu.
2. Členské štáty informujú Komisiu o výsledku svojej analýzy a odporúčaniach čo možno najskôr a najneskôr do jedného roka odo dňa havárie, a to pomocou databázy uvedenej v článku 20 ods. 5.

Oznámenie informácií uvedených v prvom pododseku členskými štátmi sa môže oneskoriť iba vtedy, ak je to nevyhnutné z dôvodu ukončenia súdneho konania, keby oznámenie takýchto informácií mohlo ovplyvniť dané súdne konanie.

3. Komisia vypracuje vzorovú správu v úzkej spolupráci s členskými štátmi. Členské štáty používajú túto vzorovú správu na poskytovanie informácií uvedených v odseku 1 a odseku 2.
4. Členské štáty informujú Komisiu o názve a adrese každého orgánu, ktorý by mohol mať príslušné informácie o veľkých haváriách a ktorý môže poskytnúť odporúčania príslušným orgánom iných členských štátov, ktoré musia v prípade takejto havárie zasiahnuť.

Článok 17

Príslušný orgán

1. Bez toho, aby boli dotknuté povinnosti prevádzkovateľa, členské štáty zriaďujú alebo určujú príslušný orgán alebo orgány zodpovedné za vykonávanie úloh stanovených v tejto smernici a v prípade potreby orgány, ktoré budú pomáhať príslušnému orgánu alebo orgánom na technickej úrovni. Členské štáty, ktoré zriadia alebo určia viac ako jeden príslušný orgán, poveria jeden príslušný orgán zodpovednosťou za zabezpečenie koordinácie postupov vykonávania ich úloh.
2. Komisia pravidelne zvoláva fórum zložené zo zástupcov príslušných orgánov členských štátov. Príslušné orgány a Komisia spolupracujú na činnostiach na podporu vykonávania tejto smernice.
3. Členské štáty zabezpečujú, aby príslušné orgány akceptovali na účely tejto smernice rovnocenné informácie predložené prevádzkovateľmi v súlade s inými právnymi predpismi Únie, ktoré spĺňajú akékoľvek požiadavky tejto smernice. V takýchto prípadoch príslušný orgán zabezpečuje splnenie požiadaviek tejto smernice.

Článok 18

Zákaz prevádzky

1. Členské štáty zakážu prevádzku každého podniku, zariadenia alebo skladovacieho zariadenia alebo akejkoľvek ich časti alebo jeho/jej uvedenie do prevádzky, ak majú opatrenia prijaté prevádzkovateľom na účely prevencie veľkých havárií a zmiernenie ich následkov vážne nedostatky.

Členské štáty môžu zakázať prevádzku každého podniku, zariadenia alebo skladovacieho zariadenia alebo akejkoľvek ich časti alebo jeho/jej uvedenie do prevádzky, ak prevádzkovateľ v stanovenej lehote nepredložil oznámenie, správy alebo iné informácie požadované podľa tejto smernice.
2. Členské štáty zabezpečujú, aby sa prevádzkovatelia proti zákazu, ktorý vydal príslušný orgán podľa odseku 1, mohli odvolať na vhodnom orgáne určenom podľa vnútroštátneho práva a postupov.

Inšpekcie

1. Členské štáty zabezpečujú, aby príslušné orgány zaviedli systém inšpekcií.
2. Inšpekcie musia byť primerané typu dotknutého podniku. Nesmú byť podmienené prijatím správy o bezpečnosti ani akejkoľvek inej predloženej správy. Musia postačovať na plánované a systematické preskúmanie systémov používaných v podniku, či už technickej, organizačnej alebo riadiacej povahy, najmä aby:
 - a) prevádzkovateľ mohol preukázať, že prijal primerané opatrenia na prevenciu veľkých havárií v súvislosti s jednotlivými činnosťami, ktoré sa v podniku vykonávajú;
 - b) prevádzkovateľ mohol preukázať, že zabezpečil primerané prostriedky na obmedzovanie následkov veľkých havárií na pracovisku a mimo neho;
 - c) údaje a informácie uvedené v správe o bezpečnosti alebo akejkoľvek inej predloženej správe primerane odrážali situáciu v podniku;
 - d) boli verejnosti poskytnuté informácie podľa článku 13 ods. 1.
3. Členské štáty zabezpečujú, aby sa na všetky podniky vzťahoval plán inšpekcií na vnútroštátnej, regionálnej alebo miestnej úrovni a aby sa tento plán pravidelne preskúmaval a prípadne aktualizoval.

Každý plán inšpekcií obsahuje:

- a) všeobecné posúdenie príslušných otázok bezpečnosti;
- b) zemepisnú oblasť, na ktorú sa vzťahuje plán inšpekcií;
- c) zoznam podnikov a zariadení, na ktoré sa vzťahuje plán;
- d) zoznam skupín podnikov s možnými reťazovými reakciami podľa článku 8, v ktorom sa zohľadňujú susedné podniky mimo rozsahu pôsobnosti tejto smernice;
- e) zoznam podnikov, v ktorých by osobitné externé zdroje rizík alebo nebezpečnosti mohli zvýšiť riziko veľkej havárie alebo zhoršiť jej následky;
- f) postupy na bežné inšpekcie vrátane programov takýchto inšpekcií podľa odseku 4;
- g) postupy na mimoriadne inšpekcie podľa odseku 6;
- h) ustanovenia týkajúce sa spolupráce medzi rôznymi orgánmi zodpovednými za vykonávanie inšpekcií.

4. Príslušný orgán na základe plánov inšpekcií uvedených v odseku 3 pravidelne vypracováva programy bežných inšpekcií pre všetky podniky vrátane frekvencie inšpekcií na pracovisku pre rôzne typy podnikov.

Obdobie medzi dvomi inšpekciami na pracovisku sa určuje na základe systematického posúdenia nebezpečnosti vedúcej k veľkej havárii v dotknutých podnikoch a nesmie prekročiť obdobie jedného roka v prípade podnikov vyššej úrovne a troch rokov v prípade podnikov nižšej úrovne. Ak sa pri inšpekcii zistí, že došlo k závažnému nedodržaniu požiadaviek tejto smernice, do šiestich mesiacov sa vykoná dodatočná inšpekcia na pracovisku.

5. Systematické posúdenie nebezpečnosti musí byť založené aspoň na týchto kritériách:
 - a) potenciálnych a skutočných vplyvoch dotknutých podnikov na ľudské zdravie a životné prostredie s prihliadnutím na nebezpečnosť vedúcu k veľkej havárii, citlivosť miestneho životného prostredia a riziko havárií;
 - b) dodržiavanie požiadaviek tejto smernice v minulosti;
 - c) účasti prevádzkovateľa na schéme Únie pre environmentálne manažérstvo a audit (EMAS) podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009¹⁵.

V prípade potreby sa zohľadňujú aj príslušné zistenia z inšpekcií podľa iných právnych predpisov Únie.

6. Mimoriadne inšpekcie sa vykonávajú s cieľom čo možno najskôr vyšetrit' závažné sťažnosti, vážne havárie, prípady, keď takmer došlo k havárii, nehody a prípady nedodržania požiadaviek.
7. Príslušný orgán oznámi prevádzkovateľovi do dvoch mesiacov po každej inšpekcii na pracovisku závery inšpekcie a všetky zistené nevyhnutné opatrenia. Príslušný orgán zabezpečuje, aby prevádzkovateľ prijal všetky tieto nevyhnutné opatrenia v primeranom čase po prijatí oznámenia.
8. Inšpekcie sa pokiaľ možno koordinujú s inšpekciami podľa iných právnych predpisov Únie a v prípade potreby sa s nimi kombinujú.
9. Členské štáty zabezpečujú dostatočný počet zamestnancov so zručnosťami a kvalifikáciami potrebnými na účinné vykonávanie inšpekcií. Členské štáty podnecujú príslušné orgány, aby zabezpečili mechanizmy a nástroje na výmenu skúseností a konsolidáciu poznatkov a aby sa prípadne zúčastňovali na takýchto mechanizmoch na úrovni Únie.
10. Členské štáty zabezpečujú, aby prevádzkovatelia poskytli príslušným orgánom všetku potrebnú pomoc s cieľom umožniť týmto orgánom vykonávať akékoľvek inšpekcie na pracovisku a zozbierať akékoľvek informácie potrebné na plnenie svojich úloh na účely tejto smernice, najmä preto, aby mohol orgán úplne posúdiť možnosť veľkej havárie a určiť rozsah prípadnej zvýšenej pravdepodobnosti veľkých

¹⁵ Ú. v. EÚ L 342, 22.12.2009, s. 1.

havárií alebo zhoršenia ich následkov, pripraviť externý núdzový plán a zohľadniť látky, ktoré si vzhľadom na svoju fyzikálnu formu, osobitné podmienky alebo umiestnenie môžu vyžadovať dodatočné zváženie.

Článok 20

Informačný systém a výmena informácií

1. Členské štáty a Komisia si vymieňajú informácie o skúsenostiach získaných v súvislosti s prevenciou veľkých havárií a obmedzovaním ich následkov. Tieto informácie sa týkajú najmä fungovania opatrení stanovených v tejto smernici.
2. Členské štáty zabezpečujú, aby sa Komisii v elektronickom formáte sprístupnili informácie uvedené v prílohe V alebo ich zhrnutie v prípade informácií uvedených v časti 2 prílohy V a priebežne sa aktualizovali.
3. Komisia zriadi a aktualizuje elektronickú databázu obsahujúcu informácie, ktoré poskytujú členské štáty podľa odseku 2.

Komisia v úzkej spolupráci s členskými štátmi vytvorí do 1. januára 2015 systémy automatickej výmeny údajov a formát správ, ktorý sa bude používať na oznamovanie informácií uvedených v odseku 2.

4. Členské štáty predkladajú Komisii správu o vykonávaní tejto smernice raz za tri roky. Takisto predkladajú zhrnutie informácií uvedených v odseku 2 v elektronickom formáte, alebo uvádzajú databázy, v ktorých sú tieto informácie dostupné.

Komisia raz za tri roky zverejňuje celkové zhrnutie týchto správ v elektronickom formáte.

5. Komisia zriaďuje a sprístupňuje členským štátom databázu obsahujúcu najmä údaje o veľkých haváriách, ku ktorým došlo na území členských štátov, a to na účel:
 - a) rýchleho šírenia informácií poskytovaných členskými štátmi podľa článku 16 ods. 1 a ods. 2 medzi všetkými príslušnými orgánmi;
 - b) poskytnutia analýzy príčin veľkých havárií a získaných ponaučení príslušným orgánom;
 - c) poskytnutia informácií o preventívnych opatreniach príslušným orgánom;
 - d) poskytnutia informácií o organizáciách, ktoré môžu poskytovať poradenstvo alebo dôležité informácie o výskyte a prevencii veľkých havárií a zmiernení ich následkov.
6. Databáza obsahuje aspoň:
 - a) informácie poskytované členskými štátmi v súlade s článkom 16 ods. 1 a ods. 2;
 - b) analýzu príčin havárií;

- c) ponaučenia získané z havárií;
 - d) preventívne opatrenia potrebné na zabránenie opakovanému výskytu.
7. Databázy uvedené v odsekoch 3 a 5 sprístupňuje Komisia verejnosti.

Článok 21

Dôvernosť

1. Členské štáty v záujme transparentnosti zabezpečujú, aby príslušné orgány museli informácie prijaté podľa tejto smernice sprístupniť každej fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá o to požiada.
2. Žiadosti o poskytnutie informácií, ktoré príslušné orgány získali podľa tejto smernice, sa môžu zamietnuť, ak sú splnené podmienky stanovené v článku 4 ods. 2 smernice 2003/4/ES.
3. Prístup k úplným informáciám uvedeným v článku 13 ods. 2 písm. b) a c), ktoré získali príslušné orgány, sa môže zamietnuť, ak prevádzkovateľ požiadal, aby sa nezverejnili určité časti správy o bezpečnosti alebo inventára nebezpečných látok z dôvodov uvedených v článku 4 ods. 2 písm. b), d), e) alebo f) smernice 2003/4/ES.

Príslušný orgán môže takisto rozhodnúť z rovnakých dôvodov, že sa nezverejnia určité časti správy alebo inventára. V takýchto prípadoch a so súhlasom príslušného orgánu prevádzkovateľ poskytne orgánu zmenenú a doplnenú správu alebo inventár s vypustenými časťami a sprístupní ju/ho verejnosti.

Článok 22

Prístup k spravodlivosti

1. Členské štáty zabezpečujú, aby príslušníci dotknutej verejnosti mohli v súlade s článkom 6 smernice 2003/4/ES požiadať o preskúmanie konania alebo opomenutia príslušného orgánu v súvislosti s akoukoľvek žiadosťou o informácie podľa článku 13 alebo článku 21 ods. 1 tejto smernice. Členské štáty zabezpečujú, aby v súlade s príslušným vnútroštátnym právnym systémom mali príslušníci dotknutej verejnosti prístup k postupu preskúmania súdom alebo iným nezávislým a nestranným orgánom ustanoveným zákonom s cieľom napadnúť vecnú alebo procesnú zákonnosť rozhodnutí, konaní alebo opomenutí, ktoré sa týkajú prípadov podľa článku 14, ak:
 - a) majú dostatočný záujem;
 - b) pretrváva porušovanie práva v prípadoch, keď to právne predpisy členského štátu upravujúce správne konanie požadujú ako predbežnú podmienku.

Členské štáty určujú, v akom štádiu možno napadnúť rozhodnutie, konanie alebo opomenutie.

2. O tom, čo predstavuje dostatočný záujem a porušovanie práva, rozhodujú členské štáty v súlade s cieľom poskytnúť dotknutej verejnosti široký prístup k spravodlivosti. Na tento účel sa záujem akejkoľvek mimovládnej organizácie, ktorá podporuje ochranu životného prostredia a splňa všetky požiadavky podľa vnútroštátneho práva, považuje na účely ods. 2 písm. a) za dostatočný.

Na účely odseku 2 písm. b) sa za organizácie, ktorých práva môžu byť poškodené, považujú aj organizácie uvedené v prvom pododseku.

3. Odsek 2 nevyklučuje možnosť predbežného preskúmania správnym orgánom a nie je ním dotknutá požiadavka, aby keď to vyžaduje vnútroštátne právo, boli pred postupmi súdneho preskúmania vyčerpané postupy administratívneho preskúmania.
4. Postupy stanovené v odsekoch 1 a 2 musia byť primerané, spravodlivé a včasné a nesmú byť neprimerane nákladné. V prípade potreby sa ukladajú predbežné právne opatrenia.

Členské štáty zabezpečujú, aby sa verejnosti sprístupnili praktické informácie o prístupe k týmto postupom.

Článok 23

Zmena a doplnenie príloh

Bez toho, aby bol dotknutý článok 4, prijíma Komisia v záujme prispôsobenia príloh I až VII technickému pokroku delegované akty v súlade s článkom 24.

Článok 24

Výkon delegovania právomocí

1. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článkoch 4 a 23 sa prenáša na Komisiu na neurčitý čas.
2. Komisia oznamuje delegovaný akt bezodkladne po jeho prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.
3. Právomoc prijímať delegované akty prenesená na Komisiu podlieha podmienkam stanoveným v článkoch 25 a 26.

Článok 25

Odvolaie delegovania právomocí

1. Európsky parlament alebo Rada môžu delegovanie právomocí uvedené v článku 24 kedykoľvek odvolať.

2. Inštitúcia, ktorá začala vnútorný postup s cieľom rozhodnúť, či delegovanie právomocí odvolá, o tom informuje druhú inštitúciu a Komisiu v primeranom čase pred prijatím konečného rozhodnutia, pričom uvedie delegované právomoci, ktorých by sa odvolanie mohlo týkať, a dôvody odvolania.
3. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomocí v ňom uvedených. Účinnosť nadobúda ihneď alebo k neskoršiemu dátumu v ňom stanovenému. Nie je ním dotknutá platnosť už platných delegovaných aktov. Uverejní sa v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 26

Námietky proti delegovaným aktom

1. Európsky parlament a Rada môžu proti delegovanému aktu vzniesť námietky v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia. Z iniciatívy Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predlžuje o jeden mesiac.
2. Ak do uplynutia tejto lehoty Európsky parlament ani Rada nevznesú námietky proti delegovanému aktu, uverejní sa v *Úradnom vestníku Európskej únie* a nadobudne účinnosť v deň v ňom uvedený.

Delegovaný akt sa môže uverejniť v *Úradnom vestníku Európskej únie* a nadobudnúť účinnosť pred uplynutím tejto lehoty, ak Európsky parlament aj Rada informovali Komisiu o svojom úmysle nevznieť námietky.

3. Delegovaný akt nenadobúda účinnosť v prípade, ak Európsky parlament alebo Rada proti nemu vznesie námietky. Inštitúcia, ktorá vznesie námietky proti delegovanému aktu, uvedie dôvody svojho konania.

Článok 27

Sankcie

Členské štáty určia sankcie za porušovanie ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov prijatých podľa tejto smernice. Sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty oznámia tieto ustanovenia Komisii najneskôr do 1. júna 2015 a bezodkladne jej oznámia všetky následné zmeny a doplnenia týchto ustanovení.

Článok 28

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 31. mája 2015. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení a tabuľku zhody medzi uvedenými ustanoveniami a touto smernicou.

Členské štáty uplatňujú tieto ustanovenia od 1. júna 2015.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 29

Zrušenie

1. Smernica 96/82/ES sa zrušuje s účinnosťou od 1. júna 2015.
2. Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe VIII.

Článok 30

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 31

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli

*Za Európsky parlament
predseda*

*Za Radu
predseda*

Zoznam príloh

Príloha I – Zoznam nebezpečných látok

Príloha II – Minimálne údaje a informácie, ktoré sa musia zohľadniť v správe o bezpečnosti uvedenej v článku 9

Príloha III – Informácie uvedené v článku 9 o systéme riadenia a organizácii podniku s ohľadom na prevenciu veľkých havárií

Príloha IV – Údaje a informácie, ktoré musia obsahovať núdzové plány uvedené v článku 11

Príloha V – Informácie, ktoré sa musia oznámiť verejnosti podľa článku 13 ods. 1 a ods. 2 písm. a)

Príloha VI – Kritériá na oznámenie havárie Komisii podľa článku 16 ods. 1

Príloha VII – Kritériá na udeľovanie výnimiek podľa článku 4

Príloha VIII – Tabuľka zhody

PRÍLOHA I

Zoznam nebezpečných látok

ČASŤ 1

Kategórie látok a zmesí

Príloha I časť 1 sa vzťahuje na všetky látky a zmesi, ktoré patria do kategórií nebezpečnosti uvedených v stĺpci 1:

Stĺpec 1	Stĺpec 2	Stĺpec 3
Kategórie nebezpečných látok a zmesí	Kvalifikačné množstvo (v tonách) látok podľa článku 3 ods. 9 na uplatňovanie	
	požiadaviek nižšej úrovne	požiadaviek vyššej úrovne
Oddiel „H“ – NEBEZPEČNOSŤ PRE ZDRAVIE		
H1 AKÚTNA TOXICITA, kategória 1, všetky spôsoby expozície	5	20
H2 AKÚTNA TOXICITA kategória 2, všetky spôsoby expozície kategória 3, spôsoby expozície – dermálne a inhalačne (pozri poznámku 7)	50	200
H3 TOXICITA PRE ŠPECIFICKÝ CIELOVÝ ORGÁN (STOT) – JEDNORAZOVÁ EXPOZÍCIA STOT kategória 1	50	200
Oddiel „P“ – FYZIKÁLNA NEBEZPEČNOSŤ		

Stĺpec 1	Stĺpec 2	Stĺpec 3
Kategoríe nebezpečných látok a zmesí	Kvalifikačné množstvo (v tonách) látok podľa článku 3 ods. 9 na uplatňovanie	
	požiadaviek nižšej úrovne	požiadaviek vyššej úrovne
P1a VÝBUŠNINY (pozri poznámku 8) - Nestabilné výbušniny alebo - Výbušniny, podtrieda 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 alebo 1.6 alebo - Látky alebo zmesi s výbušnými vlastnosťami podľa metódy A.14 nariadenia (ES) č. 440/2008 (pozri poznámku 9), ktoré nepatria do tried nebezpečnosti Organické peroxidy alebo Samovoľne reagujúce látky a zmesi	10	50
P1b VÝBUŠNINY (pozri poznámku 8) Výbušniny, podtrieda 1.4 (pozri poznámku 10)	50	200
P2 HORĽAVÉ PLYNY Horľavé plyny, kategória 1 alebo 2	10	50
P3a HORĽAVÉ AEROSÓLY (pozri poznámku 11.1) „Mimoriadne horľavé“ alebo „horľavé“ aerosóly, ktoré obsahujú horľavé plyny kategórie 1 alebo 2 alebo horľavé kvapaliny kategórie 1	150	500
P3b HORĽAVÉ AEROSÓLY (pozri poznámku 11.1) „Mimoriadne horľavé“ alebo „horľavé“ aerosóly, ktoré neobsahujú horľavé plyny kategórie 1 alebo 2 ani horľavé kvapaliny kategórie 1 (pozri poznámku 11.2)	5 000	50 000
P4 OXIDUJÚCE PLYNY Oxidujúce plyny, kategória 1	50	200

Stĺpec 1	Stĺpec 2	Stĺpec 3
Kategoríe nebezpečných látok a zmesí	Kvalifikačné množstvo (v tonách) látok podľa článku 3 ods. 9 na uplatňovanie	
	požiadaviek nižšej úrovne	požiadaviek vyššej úrovne
P5a HORĽAVÉ KVAPALINY - Horľavé kvapaliny, kategória 1 alebo - Horľavé kvapaliny, kategória 2 alebo 3 udržiavané pri teplote vyššej, ako je ich bod varu alebo - Iné kvapaliny s teplotou vzplanutia ≤ 60 °C udržiavané pri teplote vyššej, ako je ich bod varu (pozri poznámku 12)	10	50
P5b HORĽAVÉ KVAPALINY - Horľavé kvapaliny, kategória 2 alebo 3, ak určité podmienky spracovania, ako je vysoký tlak alebo vysoká teplota, môžu spôsobiť nebezpečnosť vedúcu k veľkej havárii, alebo - Iné kvapaliny s teplotou vzplanutia ≤ 60 °C, ak určité podmienky spracovania, ako je vysoký tlak alebo vysoká teplota, môžu spôsobiť nebezpečnosť vedúcu k veľkej havárii (pozri poznámku 12)	50	200
P5c HORĽAVÉ KVAPALINY Horľavé kvapaliny, kategórie 2 alebo 3, na ktoré sa nevzťahuje P5a a P5b	5 000	50 000
P6a SAMOVOĽNE REAGUJÚCE LÁTKY A ZMESI a ORGANICKÉ PEROXIDY Samovoľne reagujúce látky a zmesi, typ A alebo B alebo Organické peroxidy, typ A alebo B	10	50
P6b SAMOVOĽNE REAGUJÚCE LÁTKY A ZMESI a ORGANICKÉ PEROXIDY Samovoľne reagujúce látky a zmesi, typ C, D, E alebo F alebo Organické peroxidy, typ C, D, E alebo F	50	200

Stĺpec 1	Stĺpec 2	Stĺpec 3
Kategoríe nebezpečných látok a zmesí	Kvalifikačné množstvo (v tonách) látok podľa článku 3 ods. 9 na uplatňovanie	
	požiadaviek nižšej úrovne	požiadaviek vyššej úrovne
P7 SAMOZÁPALNÉ KVAPALINY A SAMOZÁPALNÉ TUHÉ LÁTKY Samozápalné kvapaliny, kategória 1 Samozápalné tuhé látky, kategória 1	50	200
P8 OXIDUJÚCE KVAPALINY A TUHÉ LÁTKY Oxidujúce kvapaliny, kategória 1, 2 alebo 3 alebo Oxidujúce tuhé látky, kategória 1, 2 alebo 3	50	200
Oddiel „E“ – NEBEZPEČNOSŤ PRE ŽIVOTNÉ PROSTREDIE		
E1 Nebezpečné pre vodné prostredie v kategórii akútnej nebezpečnosti 1 alebo chronickej nebezpečnosti 1	100	200
E2 Nebezpečné pre vodné prostredie v kategórii chronickej nebezpečnosti 2	200	500
Oddiel „O“ – INÉ TRIEDY NEBEZPEČNOSTI		
O1 Látky alebo zmesi s výstražným upozornením EUH014	100	500
O2 Látky a zmesi, ktoré pri kontakte s vodou uvoľňujú horľavé plyny, kategória 1	100	500
O3 Látky alebo zmesi s výstražným upozornením EUH029	50	200

ČASŤ 2

Menované látky

Ak látka alebo skupina látok uvedených v časti 2 patrí aj do kategórie časti 1, musia sa použiť kvalifikačné množstvá stanovené v časti 2.

Stĺpec 1	Číslo CAS ¹⁶	Stĺpec 2	Stĺpec 3
		Kvalifikačné množstvo (v tonách) na uplatnenie	
Nebezpečné látky		požiadaviek nižšej úrovne	požiadaviek vyššej úrovne
Dusičnan amónny (pozn. 13)	-	5 000	10 000
Dusičnan amónny (pozn. 14)	-	1 250	5 000
Dusičnan amónny (pozn. 15)	-	350	2 500
Dusičnan amónny (pozn. 16)	-	10	50
Dusičnan draselný (pozn. 17)	-	5 000	10 000
Dusičnan draselný (pozn. 18)	-	1 250	5 000
Oxid arzeničný, kyselina arzeničná a/alebo jej soli	1303-28-2	1	2
Oxid arzenitý, kyselina arzenitá a/alebo jej soli	1327-53-3		0,1
Bróm	7726-95-6	20	100
Chlór	7782-50-5	10	25
Zlúčeniny niklu vo vdýchnuteľnej-práškovvej forme: oxid nikelnatý, oxid nikličitý, sulfid nikelnatý, sulfid nikelitý, oxid nikelitý			1
Etylénimín	151-56-4	10	20
Fluór	7782-41-4	10	20
Formaldehyd (koncentrácia ≥ 90 %)	50-00-0	5	50
Vodík	1333-74-0	5	50
Chlorovodík (skvapalnený plyn)	7647-01-0	25	250
Alkyly olova	-	5	50

¹⁶ Číslo CAS sa uvádza iba na účel identifikácie.

Skvapalnené horľavé plyny, kategória 1-alebo 2 podľa nariadenia KOB (vrátane LPG) a zemný plyn		50	200
Acetylén	74-86-2	5	50
Etylénoxid	75-21-8	5	50
Propylénoxid	75-56-9	5	50
Metanol	67-56-1	500	5 000
4, 4-metylénbis (2-chloranilín) a/alebo soli, v práškovej forme	101-14-4		0,01
Metylizokyanát	624-83-9		0,15
Kyslík	7782-44-7	200	2 000
2,4-toluén diizokyanát	584-84-9	10	100
2,6-toluén diizokyanát	91-08-7		
Dichlorid karbonylu (fosgén)	75-44-5	0,3	0,75
Arzén (trihydrid arzénu)	7784-42-1	0,2	1
Fosfán (trihydrid fosforu)	7803-51-2	0,2	1
Chlorid sírnatý	10545-99-0	1	1
Oxid sírový	7446-11-9	15	75
Polychlórdibenzofurány a polychlórdibenzodioxíny (vrátane TCDD), vypočítané v ekvivalente TCDD (poznámka 19)			0,001
Tieto KARCINOGENY alebo zmesi s obsahom týchto karcinogénov v koncentrácii viac ako 5 hmotnostných %: 4-aminobifenyl a/alebo jeho soli, benzotrichlorid, benzidín a/alebo jeho soli, bis(chlór-metyl)éter, chlórmetylmetyléter, 1,2-dibrometán, dietyl sulfát, dimetyl sulfát, dimetylkarbamoylchlorid, 1,2-dibróm-3-chlórpropán, 1,2-dimetyl-hydrazín, dimetylnitrozamín, triamid hexametylfosforečný, hydrazín, 2-		0,5	2

naftylamín a/alebo jeho soli, 4-nitrodifenyl a propán-1,3-sultón			
Ropné produkty a) benzíny a nafty; b) petroleje (vrátane paliva do tryskových motorov); c) plynové oleje (vrátane motorovej nafty, vykurovacích olejov pre domácnosti a zmesi plynových olejov); d) ťažké vykurovacie oleje		2 500	25 000
Bezvodý amoniak	7664-41-7	50	200
Fluorid boritý	7637-07-2	5	20
Sírovodík	7783-06-4	5	20

ČASŤ 3

Látky a zmesi vyňaté z rozsahu pôsobnosti tejto smernice podľa článku 2 ods. 2 písm. h) a článku 4 ods. 1

Názov látky/zmesi	Číslo CAS	Množstvo (v prípade potreby)	Prípadné ďalšie podmienky

POZNÁMKY K PRÍLOHE I

1. Látky a zmesi sa klasifikujú podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008¹⁷.

2. Zmesi sa považujú za rovnocenné s čistými látkami za predpokladu, že sú v rámci obmedzení koncentrácie stanovených podľa ich vlastností v súlade s nariadením uvedeným v poznámke 1 alebo jeho najnovšou úpravou podľa prispôsobenia technického pokroku, pokiaľ sa osobitne neuvádza percentuálne zloženie alebo iný opis.

3. Kvalifikačné množstvá stanovené ďalej v texte sa vzťahujú na každý podnik.

Množstvá, ktoré je potrebné zohľadniť pri uplatňovaní príslušných článkov, sú maximálne množstvá, ktoré sú prítomné alebo pravdepodobne môžu byť prítomné v ktoromkoľvek okamihu. Nebezpečné látky prítomné v podniku len v množstve, ktoré sa rovná 2 %

¹⁷ Ú. v. EÚ L 353, 31.12.2008, s. 1.

príslušného kvalifikačného množstva alebo je menšie, sa nezohľadňujú na účely výpočtu celkového prítomného množstva, ak je ich umiestnenie v rámci podniku také, že nemôžu vyvolať veľkú haváriu v inej časti pracoviska.

4. V prípade potreby sa uplatňujú tieto pravidlá sčítavania nebezpečných látok alebo kategórií nebezpečných látok:

V prípade podniku, v ktorom nie je prítomná žiadna jednotlivá látka ani zmes v množstve, ktoré je väčšie ako príslušné kvalifikačné množstvo alebo sa mu rovná, použije sa toto pravidlo na určenie toho, či sa na podnik vzťahujú príslušné požiadavky tejto smernice.

Smernica sa uplatňuje, ak súčet:

$$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \dots \text{ je väčší alebo rovný } 1,$$

kde q_x = množstvo nebezpečnej látky x (alebo kategórie nebezpečných látok) podľa časti 1 alebo časti 2 tejto prílohy,

a Q_{UX} = príslušné kvalifikačné množstvo pre látku alebo kategóriu x zo stĺpca 3 časti 1 alebo 2.

Táto smernica sa s výnimkou článkov 9, 11 a 13 uplatňuje, ak súčet:

$$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \dots \text{ je väčší alebo rovný } 1,$$

kde q_x = množstvo nebezpečnej látky x (alebo kategórie nebezpečných látok) podľa časti 1 alebo časti 2 tejto prílohy,

a Q_{LX} = príslušné kvalifikačné množstvo pre látku alebo kategóriu x zo stĺpca 2 časti 1 alebo 2.

Toto pravidlo sa používa na posúdenie celkovej nebezpečnosti vedúcej k veľkej havárii opísanej v uvedených troch oddieloch: nebezpečnosti pre zdravie, fyzikálnej nebezpečnosti a nebezpečnosti pre životné prostredie. Preto sa musí použiť trikrát:

a) na sčítanie látok a zmesí menovaných v časti 2 a klasifikovaných v kategórii akútna toxicita 1, 2 alebo 3 s látkami a zmesami zahrnutými do oddielu H: H1 až H3.

b) na sčítanie látok a zmesí menovaných v časti 2 a klasifikovaných ako výbušniny, horľavé plyny, horľavé aerosóly, oxidujúce plyny, horľavé kvapaliny, samovoľne reagujúce látky a zmesi, organické peroxidy, samozápalné kvapaliny, oxidujúce kvapaliny a tuhé látky s látkami a zmesami zahrnutými do oddielu P: P1 až P8.

c) na sčítanie látok a zmesí menovaných v časti 2 a klasifikovaných ako nebezpečné pre vodné prostredie, klasifikovaných v kategórii akútnej nebezpečnosti 1, chronickej nebezpečnosti 1 alebo chronickej nebezpečnosti 2 s látkami a zmesami zahrnutými do oddielu E: E1 a E2.

Príslušné ustanovenia tejto smernice sa uplatňujú, ak ktorýkoľvek zo súčtov získaných podľa a), b) alebo c) je väčší alebo rovný 1.

5. V prípade látok a zmesí, na ktoré sa nevzťahuje príloha I, vrátane odpadu, ale ktoré sú napriek tomu prítomné alebo pravdepodobne môžu byť prítomné v podniku a ktoré majú

alebo pravdepodobne môžu mať za podmienok v podniku rovnocenné vlastnosti z hľadiska potenciálu veľkej havárie, členské štáty ich dočasne zaradia do najpresnejšie zodpovedajúcej kategórie Seveso/priradia k najpresnejšie zodpovedajúcej menovanej látke (až do prijatia rozhodnutia podľa článku 4 ods. 5 tejto smernice).

6. V prípade látok a zmesí s vlastnosťami, ktoré vedú k viac ako jednej klasifikácii, sa na účely tejto smernice uplatnia najnižšie kvalifikačné množstvá. Na uplatnenie pravidla v poznámke 4 sa však použije vždy kvalifikačné množstvo zodpovedajúce príslušnej klasifikácii.

7. V prípade látok a zmesí, na ktoré sa vzťahuje trieda nebezpečnosti H2 AKÚTNA TOXICITA, kategória 3, spôsoby expozície dermálne a inhalačne, ak nie sú k dispozícii údaje pre tento spôsob (tieto spôsoby), použije sa metóda extrapolácie na základe prístupu podľa nariadenia (ES) č. 1272/2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí [najmä bod 3.1.3.6.2.1. písm. a) a tabuľka 3.1.2 v prílohe 1] a nariadenia (ES) č. 1907/2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH) [najmä príloha I, oddiel 5.2 (odhad expozície)], ako aj podľa súvisiacich pokynov dostupných na: http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/clp_en.pdf (od strany 204).

8. Trieda nebezpečnosti Výbušniny zahŕňa výbušné výrobky (pozri oddiel 2.1 prílohy I k nariadeniu KOB). Ak je známe množstvo výbušnej látky alebo zmesi obsiahnuté vo výrobku, na účely tejto smernice sa zohľadní toto množstvo. Ak množstvo výbušnej látky alebo zmesi obsiahnuté vo výrobku nie je známe, na účely tejto smernice sa za výbušninu považuje celý výrobok.

9. Testovanie výbušných vlastností látok a zmesí je nevyhnutné iba vtedy, ak sa pomocou skríningového postupu podľa dodatku 6 (časť 3) príručky OSN pre testy a kritériá¹⁸ látka/zmes identifikuje ako látka/zmes s potenciálne výbušnými vlastnosťami.

10. Ak sú výbušniny podtriedy 1.4 vybalené alebo opätovne zabalené, musia sa zaradiť do položky P3, pokiaľ sa nedokáže, že nebezpečnosť stále zodpovedá podtriede 1.4 v súlade s nariadením (ES) č. 1272/2008.

11.1. Horľavé aerosóly sa klasifikujú v súlade so smernicou o aerosólových rozprašovačoch 75/324/EHS¹⁹. „Mimoriadne horľavé“ a „horľavé“ aerosóly podľa smernice 75/324/EHS zodpovedajú horľavým aerosólom kategórie 1 a kategórie 2 nariadenia (ES) č. 1272/2008.

11.2. Táto položka sa môže použiť iba vtedy, ak sa zdokumentuje, že aerosólový rozprašovač neobsahuje horľavé plyny kategórie 1 alebo 2, ani horľavé kvapaliny kategórie 1.

12. Podľa bodu 2.6.4.5 prílohy I k nariadeniu (ES) č. 1272/2008 sa kvapaliny s teplotou vzplanutia viac ako 35 °C nemusia klasifikovať v kategórii 3, ak nepodporujú horenie. Neplatí to však pri zhoršených podmienkach, ako je vysoká teplota alebo tlak, a z tohto dôvodu sa takéto kvapaliny zahŕňajú do tejto položky.

13. Dusičnan amónny (5 000/10 000): hnojivá schopné samorozloženia

¹⁸ Viac usmernení v súvislosti s možnosťou nevykonať test možno nájsť v opise metódy A.14, pozri nariadenie (ES) č. 440/2008 z 30. mája 2008, ktorým sa ustanovujú testovacie metódy podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH) (Ú. v. EÚ L 142, 31.5.2008, s. 1).

¹⁹ Ú. v. ES L 147, 9.6.1975, s. 40.

Vzťahuje sa to na zmiešané/kombinované hnojivá na báze dusičnanu amónneho (zmiešané/kombinované hnojivá obsahujúce dusičnan amónny s fosfátom a/alebo potašom), ktoré sú schopné samorozloženia podľa „žľabovej skúšky“ OSN (pozri Odporúčania OSN pre prepravu nebezpečných tovarov: Príručka pre testy a kritériá, časť III, pododdiel 38.2) a v ktorých obsah dusíka z dusičnanu amónneho je

- 15,75 hmotnostných %²⁰ až 24,5 hmotnostných %²¹ a ktoré neobsahujú spolu viac ako 0,4 % horľavých/organických materiálov alebo ktoré spĺňajú požiadavky prílohy III-2 k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2003/2003²²,
- najviac 15,75 hmotnostných %, bez obmedzenia obsahu horľavých materiálov.

14. Dusičnan amónny (1 250/5 000): kvalita hnojív

Vzťahuje sa to na jednozložkové hnojivá na báze dusičnanu amónneho a zmiešané hnojivá na báze dusičnanu amónneho, ktoré spĺňajú požiadavky prílohy III-2 k nariadeniu (ES) č. 2003/2003 a v ktorých obsah dusíka z dusičnanu amónneho je:

- viac ako 24,5 hmotnostných % s výnimkou zmesí jednozložkových hnojív na báze dusičnanu amónneho s dolomitom, vápencom a/alebo uhličitanom vápenatým s čistotou aspoň 90 %,
- viac ako 15,75 hmotnostných % v prípade zmesí dusičnanu amónneho a síranu amónneho,
- viac ako 28 hmotnostných %²³ v prípade zmesí jednozložkových hnojív na báze dusičnanu amónneho s dolomitom, vápencom a/alebo uhličitanom vápenatým s čistotou aspoň 90 %.

15. Dusičnan amónny (350/2 500): technická kvalita

Vzťahuje sa to na dusičnan amónny a zmesi dusičnanu amónneho, v ktorých obsah dusíka z dusičnanu amónneho je

- 24,5 hmotnostných % až 28 hmotnostných % a ktoré neobsahujú viac ako 0,4 % horľavých látok,
- viac ako 28 hmotnostných % a ktoré neobsahujú viac ako 0,2 % horľavých látok.

Vzťahuje sa to aj na vodné roztoky dusičnanu amónneho, v ktorých je koncentrácia dusičnanu amónneho väčšia ako 80 hmotnostných %.

16. Dusičnan amónny (10/50): materiál nespĺňajúci špecifikácie a hnojivá, ktoré neprejdú testom šírenia výbuchu

Vzťahuje sa to na

²⁰ Obsah dusíka z dusičnanu amónneho 15,75 hmotnostných % zodpovedá 45 % dusičnanu amónneho.

²¹ Obsah dusíka z dusičnanu amónneho 24,5 hmotnostných % zodpovedá 70 % dusičnanu amónneho.

²² Ú. v. EÚ L 304, 21.11.2003, s. 1.

²³ Obsah dusíka z dusičnanu amónneho 28 hmotnostných % zodpovedá 80 % dusičnanu amónneho.

- materiál vyradený počas výrobného procesu a na dusičnan amónny a zmesi dusičnanu amónneho, jednozložkové hnojivá na báze dusičnanu amónneho a zmiešané/kombinované hnojivá na báze dusičnanu amónneho uvedené v poznámkach 2 a 3, ktoré koncový používateľ vracia alebo vrátil výrobcovi, ktoré sa vracajú alebo sa vrátili na dočasné uskladnenie alebo spracovateľskému podniku na prepracovanie, recykláciu alebo spracovanie na bezpečné používanie, pretože už nezodpovedajú špecifikáciám v poznámkach 2 a 3,
- hnojivá uvedené v poznámke 1 prvej zarážke a poznámke 2, ktoré nespĺňajú požiadavky prílohy III-2 k nariadeniu (ES) č. 2003/2003.

17. Dusičnan draselný (5 000/10 000):

Vzťahuje sa to na tie kombinované hnojivá na báze dusičnanu draselného (vo forme peliet/granúl), ktoré majú rovnaké nebezpečné vlastnosti ako čistý dusičnan draselný.

18. Dusičnan draselný (1 250/5 000):

Vzťahuje sa to na tie kombinované hnojivá na báze dusičnanu draselného (v kryštalickej forme), ktoré majú rovnaké nebezpečné vlastnosti ako čistý dusičnan draselný.

19. Polychlórdibenzofurány a polychlórdibenzodioxíny

Množstvo polychlórdibenzofuránov a polychlórdibenzodioxínov sa vypočíta pomocou týchto faktorov:

Faktory toxické ekvivalencie (TEF) – WHO 2005			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01

		OCDF	0,0003
(T = tetra, P = penta, Hx = hexa, Hp = hepta, O = okta)			
Zdroj – Van den Berg a kol.: The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds			

PRÍLOHA II

MINIMÁLNE ÚDAJE A INFORMÁCIE, KTORÉ TREBA ZOHĽADNIŤ V SPRÁVE O BEZPEČNOSTI UVEDENEJ V ČLÁNKU 9

1. Informácie o systéme riadenia a organizácii podniku s ohľadom na prevenciu veľkých havárií

Táto informácia obsahuje prvky uvedené v prílohe III.

2. Prostredie podniku

- a) opis pracoviska a jeho prostredia vrátane zemepisného umiestnenia, meteorologických, geologických a hydrografických podmienok a prípadne jeho histórie;

- b) určenie zariadení a ostatných činností podniku, ktoré by mohli hroziť vznikom veľkej havárie;

- c) určenie susedných podnikov, ako aj ďalších pracovísk, oblastí a vývoja, ktoré by mohli zvýšiť riziko alebo následky veľkej havárie a reťazových reakcií;

- d) opis oblastí, v ktorých môže dôjsť k veľkej havárii.

3. Opis zariadenia

- a) opis hlavných činností a výrobkov častí podniku, ktoré sú dôležité z hľadiska bezpečnosti, zdrojov rizika veľkej havárie a podmienok, pri ktorých by mohlo dôjsť k takejto veľkej havárii, spolu s opisom navrhovaných preventívnych opatrení;

- b) opis procesov, najmä prevádzkových metód;

- c) opis nebezpečných látok:

- i) inventár nebezpečných látok vrátane:

- určenie nebezpečných látok: chemický názov, číslo CAS, názov podľa nomenklatúry IUPAC;

- maximálneho množstva prítomných chemických látok alebo pravdepodobne prítomných chemických látok;

- ii) fyzikálne, chemické a toxikologické vlastnosti a nebezpečnosť, ktorú okamžite aj s oneskorením predstavujú pre ľudské zdravie a životné prostredie;

- iii) fyzikálne a chemické správanie pri bežných podmienkach používania alebo pri predvídateľných podmienkach havárie.

4. Určenie a analýza rizík havárie a metódy prevencie

- a) podrobný opis možných scenárov veľkej havárie a ich pravdepodobnosť alebo podmienky vzniku vrátane zhrnutia udalostí, ktoré môžu zohrávať významnú úlohu

pri spustení každého z týchto scenárov, bez ohľadu na to, či sú príčiny z hľadiska zariadenia interné alebo externé, najmä vrátane

- i) zdrojov nebezpečnosti vyplývajúcich z prevádzky;
 - ii) zdrojov externých rizík a nebezpečnosti v dôsledku reťazových reakcií a iných pracovísk, oblastí a vývoja, ktoré by mohli zvýšiť riziko alebo následky veľkej havárie;
 - iii) rizík a zdrojov nebezpečnosti súvisiacich so životným prostredím, napríklad zemetrasenia alebo povodne;
- b) posúdenie rozsahu a závažnosti následkov zistených veľkých havárií vrátane máp, snímok alebo prípadne rovnocenných opisov oblastí, v ktorých môže dôjsť k takýmto haváriám vznikajúcim v podniku, s výhradou ustanovení článku 13 ods. 2 písm. b) a článku 21;
- c) prehľad minulých havárií a nehôd s rovnakými použitými látkami a procesmi, zohľadnenie získaných ponaučení a výslovný odkaz na konkrétne opatrenia prijaté s cieľom predchádzať takýmto haváriám;
- d) opis technických parametrov a vybavenia, ktoré sa používajú na zaistenie bezpečnosti zariadení.

5. Opatrenia na ochranu a zásahy s cieľom obmedziť následky havárie

- a) opis vybavenia inštalovaného v závode na obmedzenie následkov veľkých havárií na ľudské zdravie a životné prostredie, napríklad vrátane systémov detekcie/ochrany, technických nástrojov na obmedzenie rozsahu náhodného uvoľnenia (vrátane rozstreku vody, parných bariér, núdzových záchytných nádrží alebo zberných nádrží, uzatváracích ventilov, systémov inertizácie, požiarnych nádrží);
- b) organizácia poplachu a zásahov;
- c) opis interných a externých zdrojov, ktoré možno mobilizovať;
- d) zhrnutie prvkov opísaných v písm. a), b) a c), ktoré sú potrebné na vypracovanie interného núdzového plánu v súlade s článkom 11.

PRÍLOHA III

INFORMÁCIE UVEDENÉ V ČLÁNKU 9 O SYSTÉME RIADENIA A ORGANIZÁCIÍ PODNIKU S OHĽADOM NA PREVENCIU VEĽKÝCH HAVÁRIÍ

Na účely vykonávania systému prevádzkovateľa na riadenie bezpečnosti sa zohľadňujú tieto prvky:

a) systém riadenia bezpečnosti musí byť primeraný nebezpečnosti, priemyselným činnostiam a zložitosti organizácie podniku a musí byť založený na hodnotení rizík. Mal by obsahovať časť všeobecného systému riadenia, ktorý obsahuje organizačnú štruktúru, povinnosti, prax, postupy, procesy a zdroje na stanovenie a vykonávanie politiky prevencie veľkých havárií. Zohľadňujú sa aj ďalšie existujúce systémy riadenia vrátane ISO, OSHAS, EMAS;

b) v rámci systému riadenia bezpečnosti sa riešia tieto otázky:

i) organizácia a zamestnanci – úlohy a povinnosti zamestnancov zapojených do riadenia nebezpečnosti vyplývajúcej z veľkých havárií na všetkých úrovniach organizácie. Určenie potrieb v oblasti odbornej prípravy takýchto zamestnancov a zabezpečenie takto určenej odbornej prípravy. Zapojenie zamestnancov a zamestnancov subdodávateľov, ktorí pracujú v podniku;

ii) určenie a hodnotenie nebezpečnosti vyplývajúcej z veľkých havárií — prijatie a vykonávanie postupov na systematické určovanie nebezpečnosti vyplývajúcej z veľkých havárií pri bežnej alebo mimoriadnej prevádzke a posúdenie jej pravdepodobnosti a závažnosti;

iii) kontrola prevádzky — prijatie a vykonávanie postupov a pokynov na bezpečnú prevádzku vrátane údržby závodu, procesov, vybavenia, riadenia situácií v prípade poplachu a dočasného zastavenia prevádzky;

iv) riadenie zmien — prijatie a vykonávanie postupov na plánovanie zmien existujúcich zariadení, procesov alebo skladovacích zariadení alebo na navrhovanie nových;

v) kultúra bezpečnosti — opatrenia na hodnotenie a zlepšenie kultúry bezpečnosti;

vi) núdzové plánovanie – prijímanie a vykonávanie postupov na určenie predvídateľných núdzových situácií pomocou systematickej analýzy, na vypracovanie, testovanie a preskúmanie núdzových plánov zodpovedajúcich takýmto núdzovým situáciám a na zabezpečenie osobitnej odbornej prípravy príslušným zamestnancom. Uvedená odborná príprava sa poskytuje všetkým zamestnancom pracujúcim v podniku vrátane príslušných zamestnancov subdodávateľov;

vii) monitorovanie vykonávania — prijatie a vykonávanie postupov na priebežné posudzovanie plnenia cieľov stanovených v politike prevádzkovateľa v oblasti prevencie veľkých havárií a jeho systéme riadenia bezpečnosti a mechanizmov vyšetrovania a nápravných opatrení v prípade neplnenia. Postupy sa vzťahujú na systém prevádzkovateľa na oznamovanie veľkých havárií alebo prípadov, keď takmer došlo k havárii, a najmä tých, pri ktorých zlyhali ochranné opatrenia, a na ich vyšetrovanie a následné opatrenia na základe ponaučení. Postupy by mohli zahŕňať aj ukazovatele výkonu, akými sú napríklad ukazovatele výkonu v oblasti bezpečnosti (SPI) a iné relevantné ukazovatele;

viii) audit a preskúmanie — prijatie a vykonávanie postupov na pravidelné a systematické posúdenie politiky prevencie veľkých havárií a účinnosti a vhodnosti systému riadenia bezpečnosti, dokumentované preskúmanie vykonávania politiky a systému riadenia bezpečnosti a ich aktualizácia vyšším manažmentom vrátane zváženia a začlenenia potrebných zmien určených v rámci auditu.

PRÍLOHA IV

ÚDAJE A INFORMÁCIE, KTORÉ MUSIA OBSAHOVAŤ NÚDZOVÉ PLÁNY UVEDENÉ V ČLÁNKU 11

1. Interné núdzové plány

Mená alebo funkcie osôb oprávnených spustiť núdzové postupy a osoby zodpovednej za riadenie a koordináciu zmierňujúcich opatrení na pracovisku.

- a) Meno alebo funkcia osoby pre styk s orgánom, ktorý zodpovedá za externý núdzový plán.
- b) V prípade predvídateľných podmienok alebo udalostí, ktoré by mohli byť významné z hľadiska vzniku veľkej havárie, opis opatrenia, ktoré by sa malo vykonať s cieľom riadiť podmienky alebo udalosti a obmedziť ich následky, vrátane opisu dostupného bezpečnostného vybavenia a zdrojov.
- c) Opatrenia na obmedzenie rizík pre osoby na pracovisku vrátane spôsobov vydávania výstrah a očakávaného správania osôb po vydaní výstrahy.
- d) Opatrenia na včasné varovanie orgánu zodpovedného za spustenie externého núdzového plánu v prípade nehody, typ informácií, ktoré by mali byť uvedené v počiatočnej výstrahy, a opatrenia na poskytnutie podrobnejších informácií, keď budú k dispozícii.
- e) Opatrenia na poskytnutie pomoci pri zmierňovaní následkov mimo pracoviska.

2. Externé núdzové plány

- a) Mená alebo funkcie osôb oprávnených spustiť núdzové postupy a osôb oprávnených riadiť a koordinovať opatrenia mimo pracoviska.
- b) Opatrenia na získanie včasných informácií o nehodách a postupy v prípade poplachu a núdzové postupy.
- c) Opatrenia na koordináciu zdrojov potrebných na vykonanie externého núdzového plánu.
- d) Opatrenia na poskytnutie pomoci pri zmierňovaní následkov na pracovisku.
- e) Opatrenia na zmierňovanie následkov mimo pracoviska vrátane opatrení, ktoré treba prijať v rámci scenárov veľkých havárií uvedených v správe o bezpečnosti, vrátane tých, ktoré majú vplyv na životné prostredie.
- f) Opatrenia na poskytnutie osobitných informácií verejnosti a všetkým susedným podnikom v súlade s článkom 8, ktoré sa týkajú havárie a žiaduceho správania.
- g) Opatrenia na poskytnutie informácií záchranným službám iných členských štátov v prípade veľkej havárie s možnými cezhraničnými následkami.

PRÍLOHA V

INFORMÁCIE PRE VEREJNOSŤ PODĽA ČLÁNKU 13 ODS. 1 A ODS. 2 PÍSM. A)

Časť 1

V prípade všetkých podnikov, na ktoré sa vzťahuje táto smernica:

1. Meno alebo obchodný názov prevádzkovateľa a úplná adresa príslušného podniku.
2. Potvrdenie, že podnik podlieha pravidlám a/alebo správnymi opatreniam, ktorými sa vykonáva táto smernica a že oznámenie podľa článku 6 ods. 1 alebo správa o bezpečnosti podľa článku 9 ods. 1 boli predložené príslušnému orgánu.
3. Jednoduché vysvetlenie, aká činnosť alebo činnosti sa vykonávajú v podniku.
4. Spoločné názvy alebo v prípade nebezpečných látok, na ktoré sa vzťahuje časť 1 prílohy I, druhové názvy alebo klasifikácia nebezpečnosti látok a zmesí používaných v podniku, ktoré môžu mať za následok vznik veľkej havárie, s uvedením ich hlavných nebezpečných vlastností.
5. Všeobecné informácie týkajúce sa povahy nebezpečnosti vyplývajúcej veľkej havárie vrátane jej potenciálnych účinkov na obyvateľstvo a životné prostredie, stanovené v politike prevencie veľkých havárií alebo v správe o bezpečnosti.
6. Súhrnné údaje o inšpekciách vykonaných podľa článku 19 a o hlavných zisteniach z najnovších záverov inšpekcie spolu s odkazom na súvisiaci plán inšpekcií.
7. Údaje o tom, kde možno získať ďalšie relevantné informácie, v súlade s požiadavkami článku 21 týkajúcimi sa dôvernosti.

Časť 2

V prípade podnikov vyššej úrovne okrem informácií uvedených v časti 1 tejto prílohy aj:

1. Súhrnné údaje o hlavných typoch scenárov veľkých havárií a hlavných typoch udalostí, ktoré môžu zohrávať úlohu pri spustení každého z týchto scenárov.
2. Primerané informácie o spôsobe varovania a informovania dotknutej verejnosti v prípade veľkej havárie.
3. Primerané informácie o opatreniach, ktoré by malo vykonať dotknuté obyvateľstvo, a o tom, ako by sa malo správať v prípade veľkej havárie.
4. Potvrdenie, že prevádzkovateľ má povinnosť vykonať primerané opatrenia na pracovisku, najmä zabezpečiť kontakt so záchranými službami, s cieľom zvládnuť veľké havárie a minimalizovať ich účinky.
5. Primerané informácie z externého núdzového plánu, ktorý bol vypracovaný s cieľom zvládnuť akékoľvek účinky havárie mimo pracoviska. Mali by zahŕňať odporúčania, ako dodržiavať pokyny alebo príkazy záchraných služieb v čase havárie.

6. V prípade potreby informácie o tom, či sa podnik nachádza v blízkosti územia iného členského štátu s možnosťou veľkej nehody s cezhraničnými účinkami podľa Dohovoru EHK OSN o cezhraničných účinkoch priemyselných havárií.

PRÍLOHA VI

KRITÉRIÁ NA OZNÁMENIE HAVÁRIE KOMISII PODĽA ČLÁNKU 16 ODS. 1

I. Komisii sa musí oznámiť každá havária podľa odseku 1 alebo havária, ktorá má aspoň jeden z následkov uvedených v odsekoch 2, 3, 4 a 5.

1. Dotknuté látky

Akýkoľvek požiar alebo výbuch alebo náhodné uvoľnenie nebezpečnej látky v množstve aspoň 1 % kvalifikačného množstva podľa stĺpca 3 prílohy I.

2. Zranenie osôb a poškodenie nehnuteľností

Havária priamo zahŕňajúca nebezpečnú látku, ktorá spôsobí jednu z týchto udalostí:

- a) smrť;
- b) zranenie a hospitalizáciu šiestich osôb v rámci podniku na aspoň 24 hodín;
- c) hospitalizáciu jednej osoby mimo podniku na aspoň 24 hodín;
- d) poškodenie a znefunkčnenie obydlia(-í) mimo podniku v dôsledku havárie;
- e) evakuáciu alebo obmedzenie pohybu osôb počas viac ako 2 hodín (osoby x hodiny): ak je hodnota aspoň 500;
- f) prerušenie dodávky pitnej vody, elektrickej energie, plynu alebo telefonického spojenia počas viac ako 2 hodín (osoby x hodiny): ak je hodnota aspoň 1 000.

3. Bezprostredné poškodenie životného prostredia

- a) trvalé alebo dlhodobé poškodenie suchozemských biotopov:
 - i) 0,5 ha alebo viac biotopu významného z hľadiska životného prostredia alebo ochrany, ktorý je chránený právnymi predpismi;
 - ii) 10 alebo viac hektárov rozšírenejšieho biotopu vrátane poľnohospodárskej pôdy;
- b) značné alebo dlhodobé poškodenie sladkovodných a morských biotopov:
 - i) 10 km alebo viac rieky alebo kanála;
 - ii) 1 ha alebo viac jazera alebo rybníka;
 - iii) 2 ha alebo viac ústia;
 - iv) 2 ha alebo viac pobrežia alebo otvoreného mora;
- c) závažné poškodenie vodonosnej vrstvy alebo podzemných vôd:
 - i) 1 ha alebo viac.

4. Poškodenie majetku

- a) poškodenie majetku v podniku: aspoň 2 milióny eur;
- b) poškodenie majetku mimo podniku: aspoň 0,5 milióna eur.

5. Poškodenie v cezhraničnom meradle

Akakoľvek havária priamo zahŕňajúca nebezpečné látky s následkami mimo územia dotknutého členského štátu.

II. Komisii by sa mali oznámiť havárie alebo prípady, keď takmer došlo k havárii, ktoré majú pre členské štáty osobitný technický význam z hľadiska prevencie veľkých havárií a obmedzovania ich následkov a ktoré nespĺňajú uvedené kvantitatívne kritériá.

PRÍLOHA VII
KRITÉRIÁ NA UDEĽOVANIE VÝNIMIEK PODĽA ČLÁNKU 4

PRÍLOHA VIII
TABUĽKA ZHODY

Smernica 96/82/ES	Táto smernica
článok 1	článok 1
článok 2 ods. 1 prvý pododsek	článok 2 ods. 1
článok 2 ods. 1 druhý pododsek	článok 3 ods. 11
článok 2 ods. 2	---
článok 3 ods. 1	článok 3 ods. 1
článok 3 ods. 2	článok 3 ods. 7
článok 3 ods. 3	článok 3 ods. 8
článok 3 ods. 4	článok 3 ods. 9
článok 3 ods. 5	článok 3 ods. 12
článok 3 ods. 6	článok 3 ods. 13
článok 3 ods. 7	článok 3 ods. 14
článok 3 ods. 8	článok 3 ods. 15
---	článok 3 ods. 2 – 6, ods. 10 – 11 a ods. 16 – 18
článok 4	článok 2 ods. 2 písm. a) – g)
---	článok 4
článok 5	článok 5
článok 6 ods. 1	článok 6 ods. 2
článok 6 ods. 2 písm. a) – g)	článok 6 ods. 1 písm. a) – g)
---	článok 6 ods. 1 písm. h)
článok 6 ods. 3	článok 6 ods. 3
článok 6 ods. 4	článok 6 ods. 4
---	článok 6 ods. 5

článok 7 ods. 1	článok 7 ods. 1
---	článok 7 ods. 2 písm. a) – b)
článok 7 ods. 1a	článok 7 ods. 2 písm. c)
článok 7 ods. 2	---
článok 7 ods. 3	---
---	článok 7 ods. 3
---	článok 7 ods. 4
článok 8	článok 8
článok 9 ods. 1	článok 9 ods. 1
článok 9 ods. 2 prvý pododsek	článok 9 ods. 2
článok 9 ods. 2 druhý pododsek	---
článok 9 ods. 3	článok 9 ods. 3
článok 9 ods. 4	článok 9 ods. 6
článok 9 ods. 5	článok 9 ods. 5
článok 9 ods. 6	---
---	článok 9 ods. 4 a ods. 7
článok 10	článok 10
článok 11 ods. 1 písm. a) – b)	článok 11 ods. 1 písm. a) – b) a článok 11 ods. 2
článok 11 ods. 1 písm. c)	článok 11 ods. 1 písm. c)
článok 11 ods. 2	článok 11 ods. 3
článok 11 ods. 3	článok 11 ods. 4
článok 11 ods. 4	článok 11 ods. 5 prvý pododsek
článok 11 ods. 4a	článok 11 ods. 5 druhý pododsek
článok 11 ods. 5	článok 11 ods. 6
článok 11 ods. 6	článok 11 ods. 7
článok 12 ods. 1 prvý pododsek	článok 12 ods. 1

článok 12 ods. 1 druhý pododsek	článok 12 ods. 2
článok 12 ods. 1a	---
článok 12 ods. 2	článok 12 ods. 3
---	článok 12 ods. 4
článok 13 ods. 1 prvý pododsek	článok 13 ods. 2 prvý pododsek písm. a) a druhý pododsek
článok 13 ods. 1 druhý pododsek prvá a tretia veta	článok 13 ods. 1 a článok 13 ods. 2 druhý pododsek posledná veta
článok 13 ods. 1 druhý pododsek druhá veta	článok 13 ods. 1
článok 13 ods. 1 tretí pododsek	článok 13 ods. 1 a článok 13 ods. 2 druhý pododsek prvá veta
---	článok 13 ods. 1 druhý pododsek
článok 13 ods. 2	článok 13 ods. 4
článok 13 ods. 3	článok 13 ods. 5
článok 13 ods. 4	článok 13 ods. 2 písm. b)
článok 13 ods. 5	článok 14 ods. 1
článok 13 ods. 6	článok 13 ods. 2 písm. c)
---	článok 13 ods. 3
---	článok 13 ods. 6
---	článok 14 ods. 2 – 7
článok 14	článok 15
článok 15	článok 16
článok 16	článok 17 ods. 1
---	článok 17 ods. 2 – 3
článok 17	článok 18
článok 18 ods. 1	článok 19 ods. 1 – 2
článok 18 ods. 2 písm. a)	článok 19 ods. 4
článok 18 ods. 2 písm. b) – c)	článok 19 ods. 7

článok 18 ods. 3	článok 19 ods. 10
---	článok 19 ods. 3, 5 , 6, 8 a 9
článok 19 ods. 1	článok 20 ods. 1
Článok 19 ods. 1a prvý pododsek	článok 20 ods. 2
článok 19 ods. 1a druhý pododsek prvá veta	článok 20 ods. 3
článok 19 ods. 1a druhý pododsek druhá veta	---
článok 19 ods. 2 prvý pododsek	článok 20 ods. 5
článok 19 ods. 2 druhý pododsek	článok 20 ods. 6
článok 19 ods. 3	---
článok 19 ods. 4	článok 20 ods. 4
článok 20 ods. 1 prvý pododsek	článok 21 ods. 1
článok 20 ods. 1 druhý pododsek	článok 21 ods. 2
článok 20 ods. 2	---
---	článok 21 ods. 3
---	článok 22
článok 21	článok 23
článok 22	---
článok 23	článok 29
článok 24	článok 28
článok 25	článok 30
článok 26	článok 31
---	články 24 – 27
príloha I, úvod, odseky 1 – 5	príloha I, poznámky k prílohe I, odseky 1 – 4
príloha I, úvod, odseky 6 – 7	---
príloha I časť 1	príloha I časť 2
príloha I časť 1, poznámky	príloha I, poznámky k prílohe I, odseky 13 – 19

príloha I časť 2	príloha I časť 1
príloha I časť 2, poznámky, odsek 1	príloha I, poznámky k prílohe I, odsek 1 a odseky 5 – 7
príloha I časť 2, poznámky, odsek 2	príloha I, poznámky k prílohe I, odseky 8 – 10
príloha I časť 2, poznámky, odsek 3	príloha I, poznámky k prílohe I, odseky 11 – 12
príloha I časť 2, poznámky, odsek 4	príloha I, poznámky k prílohe I, odsek 4
---	príloha I časť 3
príloha II body I – III	príloha II body 1 – 3
príloha II bod IV písm. A	príloha II bod 4 písm. A
---	príloha II bod 4 písm. A prvá, druhá a tretia zarážka
príloha II bod IV písm. B	príloha II bod 4 písm. B
---	príloha II bod 4 písm. C
príloha II bod IV písm. C	príloha II bod 4 písm. D
príloha II bod V	príloha II bod 5
príloha III, úvodný odsek a písm. a) – b)	príloha III, úvodné odseky
príloha III písm. c) položky i) – iv)	príloha III body i) – iv)
---	príloha III bod v)
príloha III písm. c) položky v) – vii)	príloha III body vi) – viii)
príloha IV	príloha IV
príloha V bod 1	príloha V časť I bod 1
príloha V bod 2	---
príloha V body 3 – 6	príloha V časť I body 2 – 5
---	príloha V časť I bod 6
príloha V body 7 – 10	príloha V časť II body 2 – 5
príloha V bod 11	príloha V časť I bod 7
---	príloha V časť II body I a 6

príloha VI časť I	príloha VI časť I
príloha VI časť II	---
---	príloha VII
---	príloha VIII